

**SAMARBETE MED
ESTLANDS
RÄDDNINGSTJÄNST
1992 - 1996**

RAPPORT RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN R53-160/96

**RÄDDNINGSS
VERKET**

SAMARBETE MED ESTLANDS RÄDDNINGSTJÄNST 1992 - 1996

Rapporten har utarbetats av
Roland Nilsson, Ivar Rönnbäck och Anneli Andersson, Räddningstjänstavdelningen

För innehållet svarar författarna

Räddningsverkets kontaktperson
Anneli Andersson, Räddningstjänstavdelningen, tel 054 - 10 43 48

1996 Statens räddningsverk, Karlstad
Räddningstjänstavdelningen
ISBN 91-88890-50-3

Beställningsnummer R53-160/96
1996 års utgåva

Utgivare Statens räddningsverk	Uppdragsgivare Statens räddningsverk
Författare Anneli Andersson, Räddningstjänstavdelningen	
Titel Samarbete med Estlands räddningstjänst 1992-1996	
Sammanfattning <p>I slutet på maj 1992 knöts de allra första kontakterna mellan de svenska och estniska Räddningsverken. Dessförinnan hade den svenska regeringen i december 1991 beslutat om det s.k. suveränitetsstödet till de baltiska staterna. Detta innebar att samarbete etablerades inom olika områden, t ex kustbevakning, tull, polis och räddningstjänst. Regeringen uppdrog 1992 åt Räddningsverket att bistå estniska räddningstjänsten. Under 1993 gavs motsvarande uppdrag om samarbete med Lettland och Litauen.</p> <p>När samarbetet startade hade Estland avvecklat den gamla sovjetstrukturen när det gällde organisation och ledning av räddningstjänsten. Ett Räddningsverk var under uppbyggnad med syfte att integrera civilförsvaret och räddningstjänst. Estniska Räddningsverket hade många och stora uppgifter att ta hand om för att uppnå målet; en för landets förhållanden anpassad räddningstjänst av internationell standard.</p> <p>Vid den probleminventering som gjordes vid det första mötet mellan de svenska och estniska räddningsverken bestämde man sig för att prioritera riskanalyser, utbildning av räddningsbefäl och materielstöd med basutrustning för brandsläckning.</p> <p>Genom att introducera estniska räddningsbefäl i grunderna för svensk räddningstjänst gavs vägledning för utveckling av räddningstjänsten i Estlands städer och kommuner. För att höja säkerheten för räddningspersonal har kvalificerad utbildning i rökdykning genomförts.</p> <p>Den estniska räddningstjänstens beredskap mot kemikalieolyckor var låg, både när det gällde utbildning och utrustning. Därför har kvalificerad utbildning i insatser vid sådana olyckor genomförts, samtidigt som viss specialutrustning levererats.</p> <p>Olika specialprogram för lärare och specialister från estniska Räddningsverket har genomförts för att höja kompetensen inom områden som planering, utbildning, riskanalyser, materielunderhåll mm.</p> <p>Under de två senare åren har stödet till räddningsskolan i Väike-Maarja prioriterats. Skolan har idag i stora delar den utrustningsbas som behövs för att bedriva modern utbildning. Skolan saknar dock ett utbyggt övningsfält och den behöver fortfarande kompletteras när det gäller lärarkompetens, utbildningshjälpmedel och läromedel.</p> <p>Sammanlagt har drygt 200 befäl, lärare och specialister från den estniska räddningstjänsten deltagit i någon eller några av de utbildningar som svenska Räddningsverket genomfört.</p> <p>Arbetet inom riskhanteringsområdet har syftat till att ge goda lokala exempel på riskanalyser som sedan kan användas som vägledning i andra städer och kommuner i Estland.</p> <p>Under 1992-96 har utbildning och kvalificerad utrustning kostat 8 650 000 kronor.</p> <p>Målet för materielstödet har varit att leverera basutrustning för främst brandsläckning för att successivt höja materielstandarden i Estlands städer och kommuner. Under 1992-96 har övertalig civilförsvarmateriel levererats till ett sammanlagt värde av ca 6 miljoner kronor. Materielen har fördelats till räddningstjänsten i landets städer och kommuner, räddningsskolan samt till fyra regionala depåer i landet.</p>	

Våren 1994 genomfördes en specialinsats för att stödja uppbyggnaden av en räddningsstyrka i den fd sovjetiska marinbasen Paldiski. En styrka på 15 man utbildades och utrustades. Dessutom levererades räddningsfordon med utrustning. Under hösten genomförde ryssarna evakueringen av de kärnenergidrivna ubåtarna som fanns i utbildningsanläggningen och då var också den nya brandstationen i stort sett klar.

I juni 1995 hölls i Laulasmaa det andra baltiska APELL-seminariet, som genomfördes i samarbete med Nordiska Ministerrådet och de baltiska staterna. Teman var transporter av farligt gods, lokal riskhantering och samverkan med EU när det gäller miljöskydd i Östersjöområdet.

Samarbetet med de baltiska staterna leds av chefen för svenska Räddningsverkets räddningstjänstavdelning, Roland Nilsson, med Anneli Andersson som samordnare. Huvudansvarig för samarbetet med Estland är stf avdelningschefen Ivar Rönnbäck, med biträde av Sten Jolind (verkets tekniska avdelning), Märt Eellend, räddningschef i Eskilstuna, och Hans Kuusk, teknisk chef vid Räddningsverkets skola i Skövde. Utbildning och materielleveranser genomfördes i huvudsak av Räddningsverkets skolor i Rosersberg och Skövde. Vid materielleveranserna har även räddningstjänstavdelningens centralförråd i Malmby medverkat.

Sökord

Estland, suveränitetsstöd, Baltikum, materielbistånd, utbildning, räddningstjänst-samarbete, Östersjön

ISBN	Antal sidor	Datum
91-88890-38-4	23+ 7 bilagor	1996-11-01

INNEHÅLL

SID

UTVECKLINGEN I ESTLAND

1	BAKGRUND _____	1
2	ESTLANDS RÄDDNINGSTJÄNST 1992 _____	1
3	UTVECKLINGEN INOM RÄDDNINGSTJÄNSTEN I ESTLAND ____	2
3.1	Problem under uppbyggnadsperioden _____	2
4	SITUATIONEN 1996 _____	3
4.1	Räddningstjänstens organisation centralt, regionalt, lokalt ____	4
4.2	Olycksstatistik 1994-96 _____	5
4.3	Personalförsörjning _____	6
5	UTBILDNINGSSYSTEM _____	6
6	MATERIELFÖRSÖRJNING _____	8
6.1	Teknisk status inom de kommunala räddningstjänsterna 1995 _____	8
6.2	Estniska Räddningsverkets inköp av materiel 1995/96 _____	8
7	ESTNISKA RÄDDNINGSVÄRETS INTERNATIONELLA KONTAKTER _____	9

DET SVENSKA SUVERÄNITETSSTÖDET

8	UPPDRAG OCH INSATSER _____	11
8.1	1992/93 (första samarbetsåret) _____	11
8.2	1993/94 (andra samarbetsåret) _____	11
8.3	1994/95 (tredje samarbetsåret) _____	12
8.4	1995/96 (fjärde samarbetsåret) _____	13
9	UTBILDNINGSSINSATSERNAS RESULTAT _____	13
9.1	Estniska synpunkter på utbildning _____	14

10	MATERIELINSATSERNAS RESULTAT	15
10.1	Estniska synpunkter på biståndsmateriel	16
11	STÖD FÖR RISKANALYSER, RESULTAT	16
11.1	"Riskhänsyn ur ett samhällsperspektiv"	16
11.2	Utbildning för politiker	17
12	SPECIALINSATSER, RESULTAT	18
12.1	Stöd till räddningsstyrka i Paldiski, Harju län	18
12.2	Stöd till Väike-Maarja räddningsskola	20
12.3	APELL-seminarium	21

INRIKTNINGEN AV FORTSATT SAMARBETE

13.	KUNSKAPSÖVERFÖRING OCH ERFARENHETSUTBYTE	23
------------	---	-----------

BILAGOR

1	Deltagare vid utbildningar
2	Deltagare vid riskanalysseminarier
3	Politikerutbildning
4	Deltagare vid APELL-seminarium
5	Fördelning av materielstöd
6	Materiel till räddningsskolan i Väike-Maarja
7	Översatta läromedel

SAMARBETE MED ESTLANDS RÄDDNINGSTJÄNST 1992-1996

UTVECKLINGEN I ESTLAND

1. Bakgrund

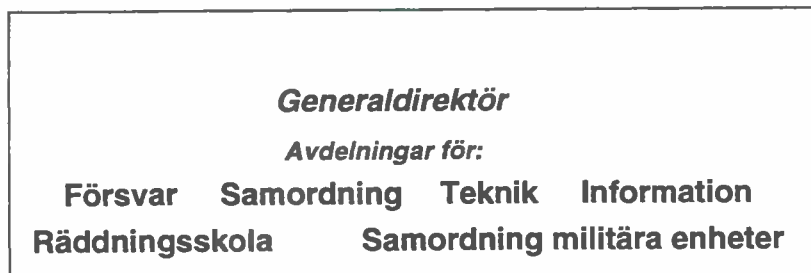
I december 1991 beslutade den svenska regeringen om det s.k. suveränitetsstödet till de baltiska staterna. Regeringen ansåg att det var angeläget att bistå dessa stater med att stärka deras suveränitet, inre säkerhet och stabilitet. Inom ramen för suveränitetsstödet etablerades samarbete inom områden som utrikes- och säkerhetspolitisk utbildning, gräns- och kustbevakning, tull- och polisväsende samt räddningstjänst.

I slutet på maj 1992 inbjöds svenska Räddningsverket till estniska Räddningsverket för att knyta de första kontakterna, inventera problemområden och undersöka möjligheterna till framtida samarbete.

I början på oktober samma år uppdrog regeringen åt Räddningsverket att bistå Estlands räddningsverk i arbetet med organisation och uppbyggnad av den estniska räddningstjänsten.

2. Estlands räddningstjänst 1992

Den gamla sovjetstrukturen när det gäller ledning, organisation o.s.v är avvecklad. Estniska Räddningsverket är under uppbyggnad där civilförsvaret och räddningstjänst integreras. Den lagstiftning som finns är den ryska "brandlagen", som gäller att rädda liv och egendom. Räddning av miljö eller vid andra olyckor än brand ingår inte i denna "brandlag". Därför prioriteras arbetet med att ta fram en lag som även behandlar räddningstjänst.

*Planerad central organisation för estniska Räddningsverket
maj 1992.*

I Estland vill man bygga upp en ny räddningstjänst som är anpassad till landets förhållanden. Samtidigt vill man ta tillvara det som var bra och som finns kvar efter sovjetperioden. Målsättningen är att uppnå en internationellt erkänd nivå när det gäller räddningstjänst.

Enligt planerna ska landet delas in i fyra räddningsregioner med huvudorterna Tallinn, Pärnu, Kohtla-Järve och Tartu. Inom dessa regioner ska man, utöver de lokala räddningskåren, bygga upp militära räddningsorganisationer som ska vara en resurs för hela regionen. I Kohtla-Järve-regionen planeras ett regemente på 400 man, i övriga regioner kompanier på 100 man.

Den lokala räddningstjänsten ska byggas upp med en heltidskår i varje län och fristad. Denna kår ska kompletteras med kommunala och frivilliga kårer. De senares antal uppgår f.n. till 205 stycken, vilket anses vara för många. Ambitionen är att räddningskåren ska kunna utföra räddningstjänstinsatser, alltså inte enbart klara bränder, vilket kommer att kräva ny kompetens, ny materiel och ny inställning till verksamheten.

När det gäller personalens kompetens är kvalitén oklar. Detta är ett område som måste analyseras för att kompetenskrav ska kunna ställas på alla nivåer. Tidigare skedde all utbildning i sovjetisk regi. Högre befälsutbildning gavs i Moskva eller Leningrad. I dag finns endast en skola i Tallinn för kortare fort- och vidareutbildning. Denna skola kommer att lyda under Räddningsverket och ambitionen är att utveckla den till en räddningsskola.

Den tekniska utrustningen som räddningstjänsten förfogar över är bristfällig, såväl kvalitets- som kvantitetsmässigt. Under sovjetperioden erhöles all teknik och materiel från staten enligt centrala normer från Moskva. Ingen materiel är anpassad efter de estniska förhållandena och många gånger prioriterades inte tilldelningen till de baltiska staterna. Exempelvis var det fram till 1990 inte tillåtet enligt normerna att använda tryckluftsapparater, varför räddningstjänsten i Estland endast förfogar över syrgasapparater. Den skyddsbeklädnad som finns är ursprungligen tillverkad för fiskare och gjorda i ett plastmateriel som smälter snabbt vid högre temperaturer. Utrustning för andra olyckor än bränder saknas helt. På estniska Räddningsverket anser man att det är viktigt att både utbilda och utveckla den tekniska utrustningen för att klara alla typer av olyckor. Ekonomiskt finns dock inga möjligheter till annat än tankar, idéer och önskemål.

3. Utvecklingen inom räddningstjänsten i Estland

När Estland blev fritt 1991 förändrades räddningstjänsten i huvudsak på tre punkter.

- Räddningstjänsten blev "kommunal brand och räddning"
- Civilförsvaret integrerades med brand- och räddningstjänst
- Systemet formades så flexibelt som möjligt för att kunna följa utvecklingen i ett samhälle som förändras snabbt.

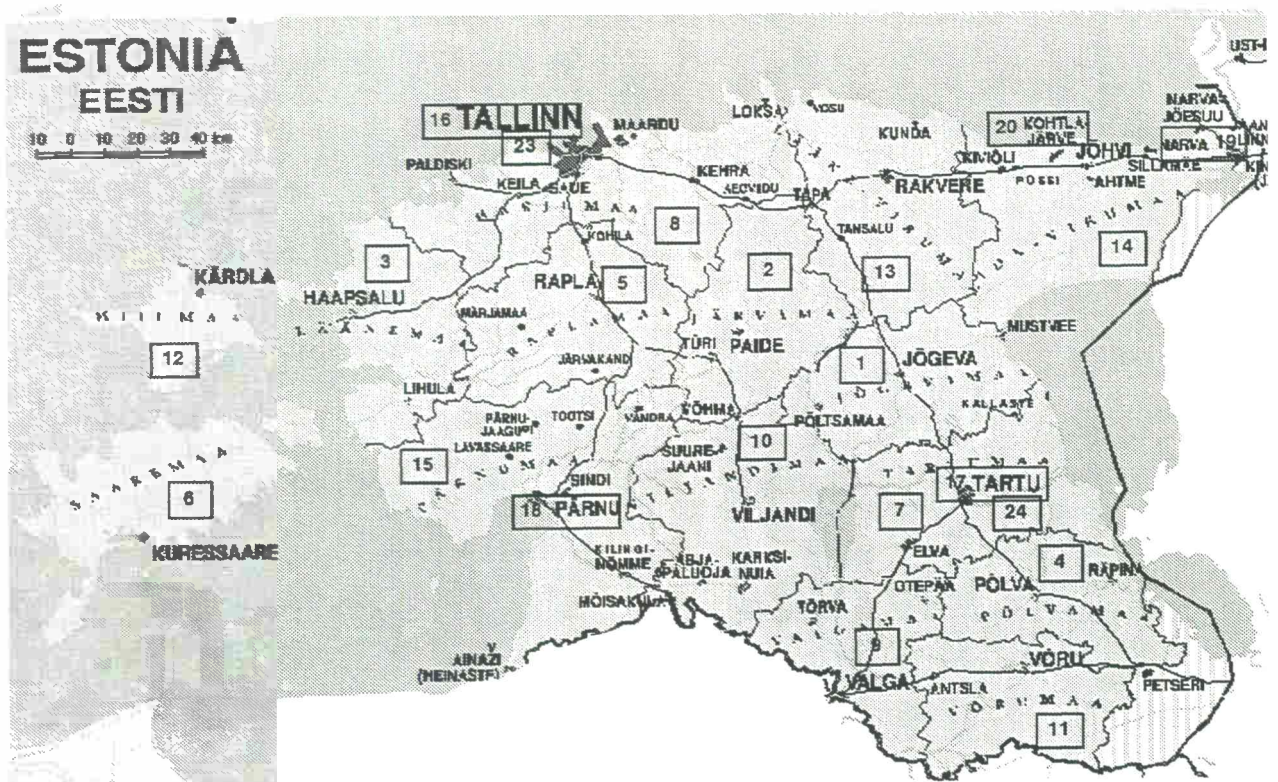
Estland går mot en kommunal samhällsmodell när det gäller administration och ekonomi. En stark centralisering anses inte nödvändig. Industrialiseringen är gles, men säkerhetsnivån låg. Målet är att bygga upp den kommunala räddningstjänsten så att de flesta olyckor åtgärdas lokalt. För att kunna klara större olyckor anses det nödvändigt att ha en snabb central operativ ledning. I samband med att de lokala förvaltningarna utvecklas är dock målet att deras oberoende ska öka.

3.1 Problem under uppbyggnadsperioden

Vid självständigheten uppstod ett vakuum då det gällde lagregleringen. De gamla lagarna kunde inte längre tillämpas. Arbetet med att ta fram nya lagar har tagit stort utrymme och fortfarande fattas vissa lagar och andra regler för att kunna göra räddningstjänsten effektiv. Viktiga reformer och en omfattande förändring av hela samhället har inte tillåtit utvecklingen inom räddningstjänsten att växa i samma takt som samhällsförändringarna i övrigt. Regeringen har haft begränsade ekonomiska resurser. Det har inte funnits utrymme för att samtidigt utveckla räddningstjänst, tull, polis, kustbevakning och andra system som en suverän nation behöver.

De statliga organen och näringslivet har utvecklats var och en för sig. Samordningen har varit bristfällig.

Kvalitén inom räddningstjänsten har inte kunnat utvecklas i den takt som varit önskvärd, varken när det gäller personalens kompetens eller utrustning. Regeringen har inte haft resurser att höja löner för att locka specialister till räddningstjänsten, inte heller till att modernisera utrustningen.

Centralnivå: Estniska Räddningsverket Län/regional nivå: 1. Jögevamaa 2. Järvamaa 3. Läänemaa 4. Põlvamaa 5. Raplamaa 6. Saaremaa 7. Tartumaa 8. Harjumaa 9. Valgamaa 10. Viljandimaa 11. Võrumaa 12. Hiiumaa 13. Lääne-Virumaa 14. Ida-Virumaa 15. Pärnumaa. Fristäder: 16. Tallinn 17. Tartu 18. Pärnu 19. Narva 20. Kohtla-Järve (Jõhvi och Sillamäe). Militära räddningssenheter: 22. Jõhvi 23. Tallinn 24. Tartu

Under sovjetperioden fanns inget nationellt utbildningssystem, utan all specialutbildning skedde i Ryssland eller Ukraina. Det var alltså nödvändigt att från grunden bygga upp ett nytt utbildningssystem för räddningstjänsten i Estland.

Ett annat problem har varit att befolkningen har mycket bristfällig medvetenhet om riskerna och förståelse för problemen, t ex när det gäller brandsäkerhet. Människorna i Estland har så många andra problem att ta hand om i sitt dagliga liv.

Femtio år inom det sovjetiska systemet har satt sina spår. Eftersom systemet var slutet hade man få kontakter utanför Sovjetunionen. Arbetspråket var ryska. Idag har man därför stora problem med att kommunicera med övriga delar av världen eftersom få talar engelska, vilket är nödvändigt om man vill utvidga de internationella räddningstjänstkontakterna.

4. Situationen 1996

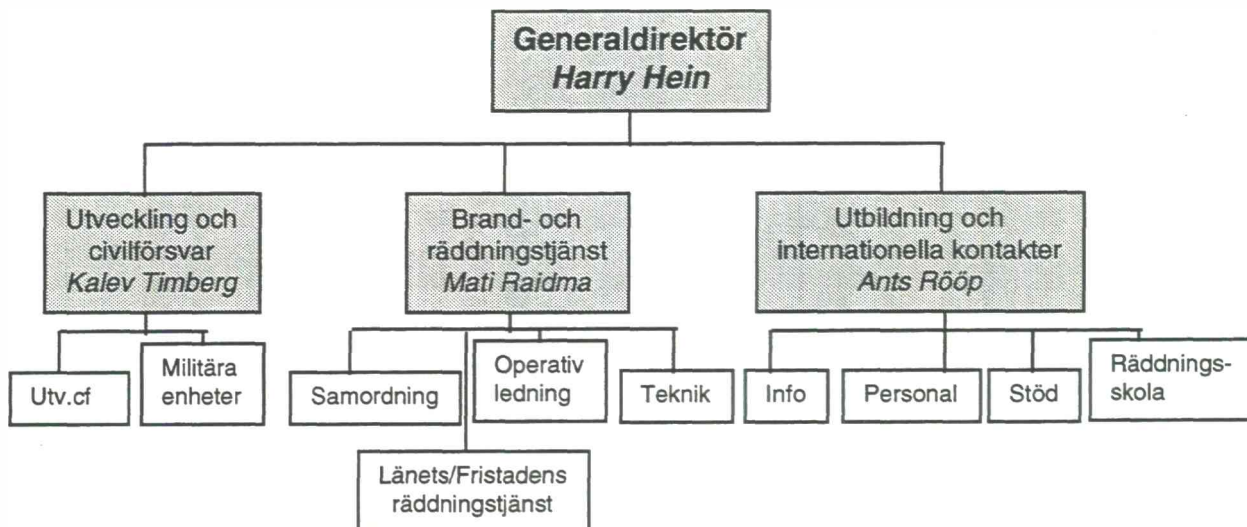
Trots dessa problem har utvecklingen gått framåt. Lagstiftningen har förbättrats och det finns idag lagar som reglerar räddningstjänstens roll, uppgifter, organisation, ansvar och skyldigheter i samhället. Genom tekniskt bistånd har räddningstjänsten börjat engagera sig i t.ex. räddning vid trafikolyckor och sanering vid utsläpp av kemikalier.

Ett utbildningssystem finns med Räddningsskolan i Väike-Maarja och högskoleutbildningen vid universitetet i Tallinn som grundläggande utbildningsinstitutioner.

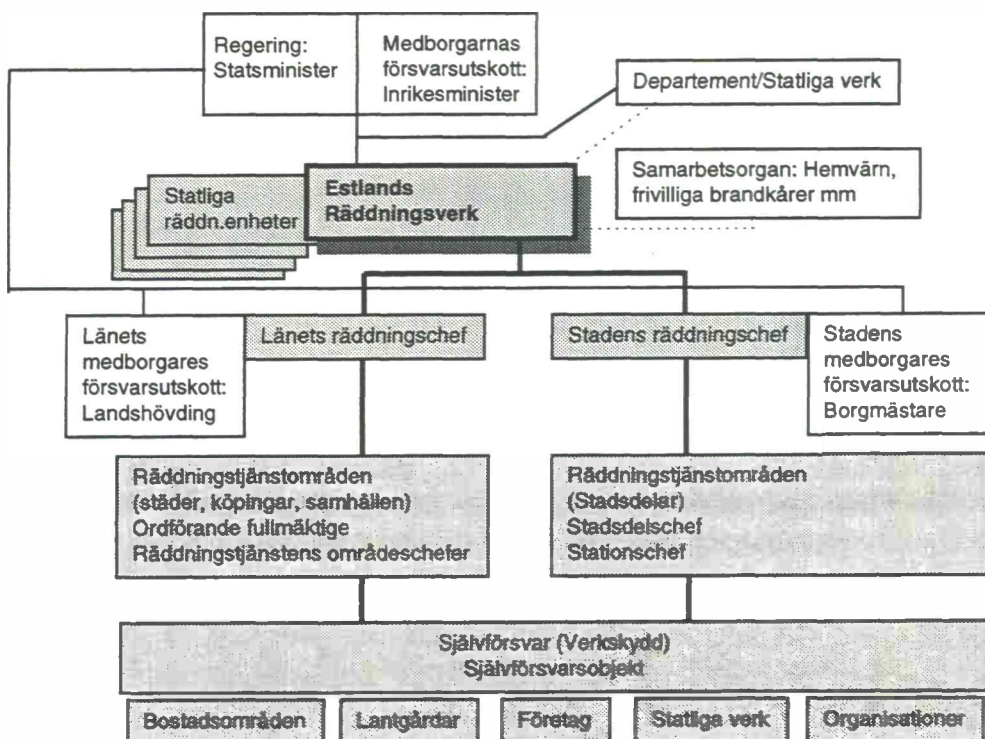
Under hösten 1995 fick estniska Räddningsverket för första gången ekonomiskt anslag från regeringen för att kunna köpa utrustning till räddningstjänsten.

4.1 Räddningstjänstens organisation centralt, regionalt och lokalt

Det estniska Räddningsverket lyder under inrikesministeriet. Inrikesministern är ordförande i "medborgarnas försvarsutskott", som är det politiska organet inom ministeriet. Estniska Räddningsverket har samordningsansvaret vid stora olyckor gentemot andra statliga myndigheter samt ledningsansvaret över de kommunala räddningstjänsterna. Estland är indelat i femton län och fem fristäder: Tallinn, Tartu, Pärnu, Narva och Kohtla-Järve, som består av de två städerna Jöhvi och Sillamäe. Länen och fristäderna utgör "den kommunala" räddningstjänsten och ledningsmässigt lyder de under Räddningsverket. Räddningsverket har fyra regionala depåer och tre militära räddningsenheter (Jöhvi, Tallinn och Tartu).

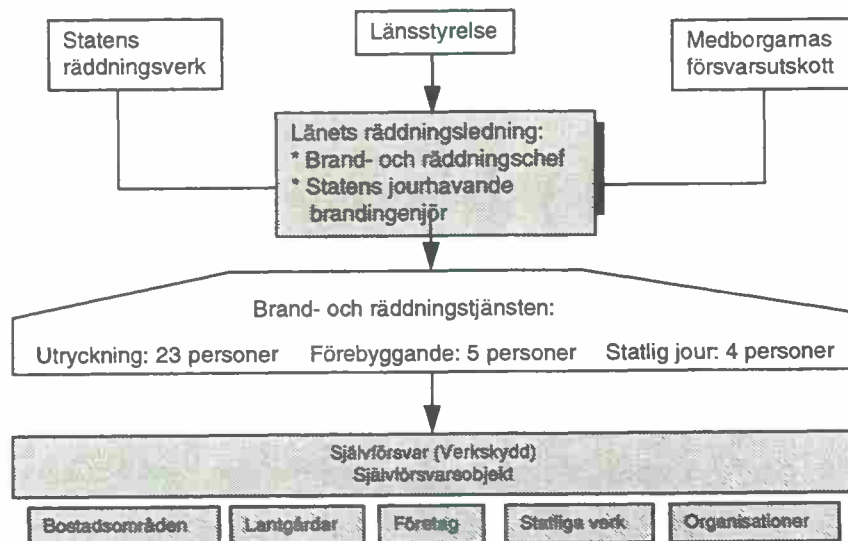

Estniska Räddningsverkets organisation 1996.

Räddningstjänstens organisation centralt, regionalt och lokalt 1996.

Rapla läns räddningsorganisation

Exempel på länsorganisation.

4.2 Olyckstatistik 1994-1996

Räddningstjänstens ansvar innefattar idag alla slags olyckor. Utöver det som svensk räddningstjänst arbetar med kan nämnas bombhot, omhändertagande av radioaktiva ämnen och desarmering av bomber. De vanligaste olyckorna är dock fortfarande bränder. Under 1994, 1995 och fram till och med oktober 1996 visade statistiken på följande:

Olyckstyp	Antal 1994	Antal 1995	Antal 1996 (jan-okt)
Brand	7569	6745	6919
Sanering, radioaktiva ämnen	28	26	9
Sanering, gifter	53	31	17
Sanering, oljeprodukter	25	27	30
Sanering, övrigt	7	12	5
Explosion, sprängämnen	77	61	26
Explosion, övrigt	4	16	9
OXA	395	457	428
Bombhot	147	180	15
Terrordåd	3	-	-
Trafikolycka	812	717	405
Flygolycka	-	-	1
Järnvägsolycka	2	17	19
Sjöolycka	47	33	55
Olycka i gasleverans	60	34	27
Olycka i värmeleverans	225	182	269
Olycka i elleverans	41	33	28
Arbetsolycka	4	8	7
Övrig räddning	1651	2364	2497
Falsklarm, medvetet	187	195	202
Falsklarm, omedvetet	1205	951	910
Övningslarm	359	817	850
Övrigt	1829	1896	1886
Ambulans	1107	1902	958
Sammanlagt:	15 947	16 757	15 821
Uppskattat värde	10 510 863 EEK	9 027 195 EEK	
Omkomna:	168	167	149

Kommentar: Från januari till okt ober 1996 omkom 111 personer i bränder, varav 3 barn. Under samma tid räddades 271 personer.

4.3 Personalförsörjning

För att bli anställd inom räddningstjänsten gäller landets arbetslagstiftning med följande tillägg:

Den som söker en tjänst ska vara estnisk medborgare eller ha uppehålls- och arbetstillstånd. Den sökande ska ha fullgjort värnplikten (gäller inte till de militära enheterna) och får inte vara straffad eller föremål för pågående undersökning av domstol. Dessutom ska sökanden ha erforderlig utbildningsnivå, god fysik och hälsa.

Utöver detta ska arbetssökanden kunna det estniska språket samt göra sig förstådd på det i regionen mest talade språket. För att få tjänsten måste sökanden genomgå speciell läkarundersökning och fysiska tester.

Rekryteringsunderlaget är stort. Många vill ha arbete inom räddningstjänsten. Det är enbart i Tallinn som det finns vakanta tjänster. Ett problem är de låga lönerna, som ligger under estnisk medelnivå. Därför är det svårt att få kvalificerade sökande och personalomsättningen är hög. Detta är oroande då rutin och utbildningsnivå redan nu är låg.

Län	Totalt	Högre befäl	BM	Bf	Bm	Adm
Tallinn	745	1	58	127	522	37
Harju	251	1	36	33	176	5
Hiiu	55	1	8	7	38	1
Ida-Viru	442	3	63	57	310	9
Jõgeva	122	1	17	16	86	2
Järva	126	1	18	17	87	3
Lääne	110	1	5	14	78	2
Lääne-Viru	215	1	3	28	151	4
Põlva	110	1	15	14	78	2
Pärnu	250	2	35	33	175	5
Rapla	123	1	17	16	87	2
Saare	128	1	18	17	89	3
Tartu	293	2	42	38	205	6
Valga	117	1	16	15	83	2
Viljandi	188	1	27	24	132	4
Võru	125	1	18	17	87	2
Summa:	3406	20	434	473	2384	89

BM = *Brandmästare*

Bf = *Brandförman*

Bm = *Brandman*

Adm = *Administrativ personal*

Anställda inom Estlands räddningstjänst 1996

5. Utbildningssystem

Estlands brand- och räddningstekniska utbildning sker på tre nivåer:

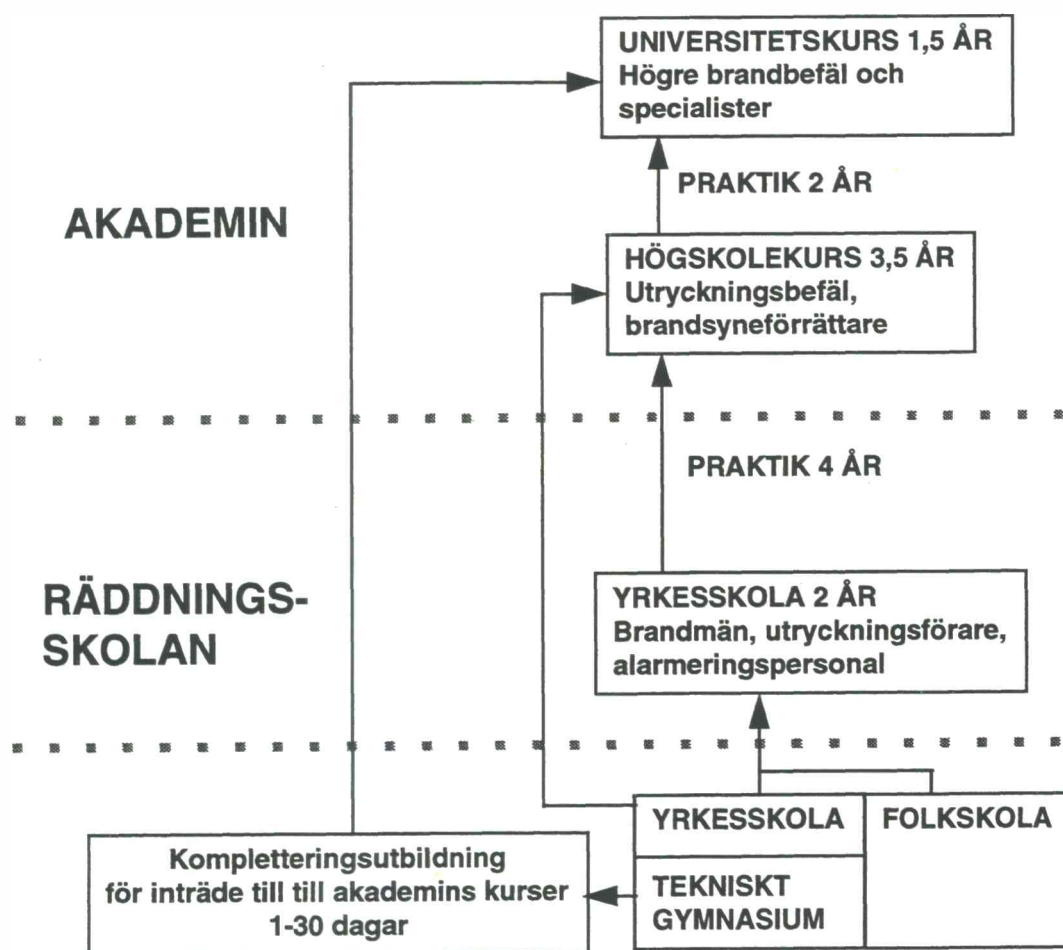
- 1) Räddningsverkets utbildningscentral, Tallinn
- 2) Räddningsskolan i Väike-Maarja
- 3) Statens försvarsakademi

På Räddningsverkets utbildningscentral bedrivs fort- och vidareutbildningar t ex kurser i byggnadstekniskt brandskydd, förebyggande åtgärder, mätning av radioaktiv strålning etc.

Räddningsskolan i Väike-Maarja startade sin verksamhet hösten 1994. Skolan bedriver en yrkesutbildning på gymnasienivå för brandmän, utryckningsförare och alarmeringspersonal. Högsta åldersgräns för antagning till Räddningsskolan är 24 år och behöriga elever testas teoretiskt, praktiskt och fysiskt.

Under hösten 1993 startade försvarsakademin, "the Estonian National Defence and Public Service Academy" att utbilda befäl för räddningstjänsten. Steg 1 är på högskolenivå och kan jämföras med svensk brandförman- och brandmästarutbildning. Steg 2 är på högre nivå och ger behörighet till sådana tjänster som i Sverige upprätthålls av brandingenjörer. Till att börja med, när utbildningsbehovet är stort, prioriteras yngre elever. Till steg 1-utbildningen finns därför idag en åldersgräns på 30 år, medan steg 2-utbildningen har en gräns på 40 år. Det slutliga urvalet görs genom ett antagningsprov.

För icke behöriga finns det möjlighet att komplettera sin utbildning. Utan denna möjlighet skulle de flesta av den redan anställda personalen inte ges någon möjlighet att vidareutbilda sig och avancera inom räddningstjänsten.

Det estniska utbildningssystemet för personal inom räddningstjänsten 1996.

6. Materieförsörjning

6.1 Teknisk status inom de kommunala räddningstjänsterna 1995

I jämförelse med svenska förhållanden får den tekniska statusen på Estlands räddningstjänst anses som synnerligen låg. Den utrustning som används består i huvudsak av den materiel som är kvar sedan sovjettiden, kompletterad med biståndsmateriel från framförallt Sverige och Finland. Enbart marginella inköp av ny materiel har kunnat göras.

Fordon

Fordonsparken består till största delen av fem till femton år gamla enheter från sovjettiden. Utöver detta finns ett femtiotal begagnade brandfordon (10-25 år) från Sverige, Finland och Tyskland. Höjdfordon saknas nästan helt. Hakstegar används därför för bekämpning av bränder i högre byggnader. Brist på reservdelar och pengar gör emellertid att många enheter är tagna ur tjänst. Några inköp av brandfordon har inte skett sedan landet blev fritt.

Rökskydd

Andningsskydd, inklusive kompressorer, som skänkts från Sverige, utgör stommen av rökskyddet i Estland. Övrig utrustning är av ryskt fabrikat som det numera ej finns reservdelar till. Många kårer, bl a en storstad som Narva, har uteslutande syrgasapparater. Vid den tragiska skolbranden i Kuressaare, Ösel, hade räddningstjänsten enbart tillgång till två tryckluftapparater. Under hösten 1995 har dock inköp av nya andningsapparater skett för första gången.

Skyddsbeklädnad

Rent allmänt håller den personliga utrustningen i Estland en låg kvalitet och bidrar starkt till att många brandmän skadas under sin yrkesutövning. De enda branddräkterna som uppfyller skäliga krav är de som skänkts som svenskt stöd, framförallt av kommunala vänorter.

Räddningsutrustning

Eftersom räddningstjänsten tidigare endast sysslade med brandsläckning, saknas en hel del räddningsutrustning. Under 1995 har dock varje distrikt försetts med hydrauliska verktyg för trafikolyckor och viss oljesaneringsutrustning för både land och vatten.

Övrigt

I Estland finns mycket materiel som räddningstjänsten fått i bistånd av vänorter, organisationer, mm. Dessa gåvor har mycket stor betydelse. Då bidragen kommit från flera länder, inte minst från vänorter i Sverige, finns emellertid alla tänkbara fabrikat representerade. Materielen har också ofta varit av äldre modell som behöver särskild tillsyn och vård. Ofta saknas reservdelar och kunskaper om reparationer, varför en hel del utrustning som skänkts är tagen ur tjänst. Det är därför synnerligen viktigt att allt bistånd även innehåller reservdelar, instruktioner mm samt att det ges utbildning i underhåll och reparation av materielen.

6.2 Estniska Räddningsverkets inköp av materiel 1995/96

För första gången fick estniska Räddningsverket 1995 statliga investeringsmedel, 10 miljoner EEK (drygt 5,5 miljoner SEK), för inköp av materiel till landets räddningstjänst. Dessa medel fördelades på följande sätt:

* 2 miljoner EEK har satsats på två kompletta oljesaneringssatser, inklusive länsar, pumpar, sorptionsmedel. Totalt har detta kostat 6 miljoner EEK (Estniska Sjöfartsverket bidrar med 1 miljon, Finland bistår med 1 miljon och estniska Räddningsverket tar 2 miljoner ur egen budget, utöver de 2 miljonerna från statliga investeringsfonden).

* 20 stycken hydrauliska klippverktyg har köpts in. Dessa har fördelats till samtliga storstäder, samt till kommunerna längs Via Baltica, dvs huvudvägen från S:t Peresburg via Tallinn-Riga-Vilnius till Polen.

* Totalt har 664 omgångar skyddsbeklädnad köpts in. Av dessa har Räddningsverket bekostat 450, resten har länen betalat själva.

* 110 andningsapparater köptes och fördelades på kårerna i landet.

Under 1996 fick verket ytterligare 10 miljoner EEK för inköp av materiel. Dessa pengar har gått till:

* 250 uppsättningar av skyddsbeklädnad (inklusive stövlar och hjälmar)

* 17 andningsapparater.

* 2 nya, fullt utrustade brandbilar.

Utvöver detta har diverse annan räddningsmateriel köpts in där även kommunerna bidragit med ekonomin.

7. Estniska Räddningsverkets internationella kontakter

Estniska Räddningsverkets internationella kontaktnät har utökats avsevärt under de år som landet varit fritt. Utöver samarbetet med svenska Räddningsverket inom ramen för suveränitetsstödet förekommer samarbete även med andra länder, exempelvis:

Finland:

Samarbetet gäller framförallt uppbyggandet av ett övningsfält i anslutning till Räddningsskolan i Väike-Maarja, men också utbildning av estniska lärare i Finland. Finlands och Estlands utbildningssystem har stora likheter, bl a en gymnasial utbildning av brandmän. En annan fördel är likheten mellan det finska och estniska språket.

Tyskland:

Estniska Räddningsverket samarbetar med tyska civilförsvaret. Bl.a. genomförs 2-veckorsutbildningar i "personligt skydd/befolkningsskydd" för ett femtiotal elever per år.

USA:

Med USA samarbetar man framförallt inom områden som kärnenergi-beredskap, bombhot och desarmering av bomber. USA anordnar internationella kurser för utländska elever i beredskap mot kärnenergiolyckor.

Övriga samarbetsprojekt:

- Räddningstjänstövning (Baltic Exercise) tillsammans med Finland, Lettland och Sverige.
- Samarbetsavtal inom sjöräddning med Finland är underskrivet. Liknande samarbete förbereds även med Sverige.
- Samverkan med de andra två Baltiska staterna.
- Medlemskap i CTIF (Comite Technique International de prevention et d'extinction du Feu).
- Medlemskap i PfP (Partnership for Peace. Bl a deltagande i svenska Räddningsverkets kurser i internationella räddningsinsatser.

Dessutom förekommer kontakter med Danmark, Norge och England, det senare har bl a gällt räddningshundar.

DET SVENSKA SUVERÄNITETSSTÖDET

8. Uppdrag och insatser

Aktiviteterna omfattar kunskapsöverföring och viss ny utrustning (framförallt för utbildning) till en sammanlagd kostnad på 8,65 miljoner kronor. Av dessa medel användes drygt en miljon kronor för uppbyggnaden av räddningstjänsten i Paldiski. Därutöver har basutrustning för främst brandsläckning och utbildning levererats till Estland till ett värde av drygt 6 miljoner kronor. Denna utrustning utgörs i huvudsak av civilförsvarsmateriel som med anledning av omorganisation har blivit övertalig och därför inte behöver ersättas av ny materiel. Det sammanlagda värdet av stödet till Estland för uppbyggnad av räddningstjänsten m m under de fyra åren 1992-1996 blir således ca 15 miljoner kronor.

8.1 1992/93 (första samarbetsåret)

I november 1992 genomfördes introduktionsutbildning i räddningstjänst under två veckor för 25 estniska brandbefäl på Räddningsskolan Rosersberg.

I december levererades basutrustning för brandsläckning. Materielen transporterades till de fyra räddningstjänstregionerna Tallinn, Pärnu, Tartu och Kohtla-Järve. Svenska tekniker genomförde utbildning i underhåll och funktion av materielen på respektive ort.

Under mars-maj 1993 genomförde nio specialister studieprogram i Sverige. De studerade verksamheten på olika centrala myndigheter, särskilt Räddningsverket och räddningsskolor men också kommunala räddningskårer.

I mars levererades tio datorer med skrivare och femtio larmställ/skyddsbeklädnad till Estlands Räddningsverk, och elva datorer med skrivare till Estlands inrikesministerium. Dessa datorer skänktes av Överstyrelsen för civil beredskap.

Kostnaderna för dessa insatser uppgick till sammanlagt 1,1 miljoner kronor. Till detta kommer övertalig civilförsvarsmateriel (basutrustning för brandsläckning) till ett värde av ca 2 miljoner kronor.

8.2 1993/94 (andra samarbetsåret)

I november 1993 genomfördes två kurser om vardera en vecka i rökdykning och kemikaliebekämpning för sammanlagt 60 räddningsbefäl och brandmän i Tallinn och Viljandi. Samtidigt levererades till regionala räddningskårer utrustning för rökdykning och kemikaliebekämpning. I anslutning till utbildningen utbildades sammanlagt 11 tekniker en vecka i materiel-service. Till lokala räddningskårer levererades basutrustning för brandsläckning.

I november medverkade Räddningsverket också i den för Estland första internationella säkerhetsmässan "Security 93" med utställning om den svenska räddningstjänsten och föredrag om lokala riskanalyser.

I februari 1994 levererades femtio larmställ (skyddsbeklädnad) till estniska Räddningsverket. Larmställen kom från Luftfartsverket.

I samma sändning levererades 21 begagnade datorer till estniska Räddningsverket (10 st) och Statens sekretariat (11 st). Aktiviteten genomfördes i samarbete med Överstyrelsen för civil beredskap.

I februari besökte stf GD Ants Rööp Rosersberg för överläggningar om det fortsatta samarbetet.

Efter hemställan från det estniska Räddningsverket och ett särskilt beslut av regeringen, levererades i mars ett räddningsfordon, en ambulans, en tankbil och ett servicefordon till estniska Räddningsverket. Fordonen, som hade ställts i ordning och utrustats av Räddningsverkets skola i Skövde var avsedda för staden Paldiski i Keila kommun. Utbildning genomfördes i Keila under tre dagar. Värdet av projektet var drygt en miljon kronor.

I april genomfördes introduktionsutbildning för 25 estniska räddningsbefäl i räddningstjänst under två veckor vid Räddningsverkets skola i Rosersberg. Fem estniska räddningstjänstlärare genomförde i maj fyra veckors lärarutbildning vid Räddningsverkets skolor i Rosersberg och Skövde.

Under året översattes ett antal läromedel i främst brandbekämpning, rökdykning och kemikalieskadebekämpning samt materielinstruktioner till estniska. En handbok i lokal riskanalys översattes till estniska och trycktes i 1000 exemplar.

I ett projekt har Länsstyrelsen i Södermanlands län och Eskilstuna kommun, på Räddningsverkets uppdrag, genomfört lokal riskanalys i staden Keila.

Kostnaderna för dessa insatser uppgick till sammanlagt 1,95 miljoner kronor (inklusive ny materiel för rökdykning och bekämpning av kemikalieolyckor). Till detta levererades övertalig civilförsvarsmateriel till ett värde av ca 1 miljon kronor.

8.3 1994/95 (tredje samarbetsåret)

I september-oktober 1994 genomfördes utbildning i rökdykning och kemikaliebekämpning i Tallinn och Viljandi för sammanlagt 50 brandmästare, brandförmän och brandmän vid två kurser om vardera en vecka. Samordnat med utbildningen levererades skyddsutrustning m m för kemikalieskadebekämpning och rökdykning samt utrustning för skogsbrandsbekämpning m m. Till detta kom viss kompletterande utbildningsmateriel till den estniska Räddningsskolan. Samtidigt genomfördes två servicekurser för sammanlagt 11 tekniker rörande den aktuella utrustningen.

I anslutning till utbildningen och materielleveranserna genomfördes uppföljning av tidigare insatser samt överläggningar om särskilda stödinsatser till den inhemska räddningstjänstutbildningen vid den estniska Räddningsskolan.

Under en vecka i oktober fick 25 regionala estniska politiker och tjänstemän en introduktion i svensk räddningstjänst på central, regional och kommunal nivå. Föreläsningar och besök hölls på Räddningsverkets skola Rosersberg, länsstyrelsen i Stockholm och Eskilstuna kommun.

Under två veckor i februari-mars 1995 genomfördes vid Räddningsverkets skola i Skövde introduktionsutbildning i räddningstjänst för 25 estniska räddningsledare. I anslutning till utbildningen besökte estniska stf GD Ants Rööp Räddningsverkets skola i Skövde för uppföljning av utbildningen i Sverige och för överläggningar om det fortsatta samarbetet.

Under året har ett antal läromedel översatts, främst om brandbekämpning, rökdykning och kemikalieskadebekämpning samt materielinstruktioner och baslitteratur om taktik och ledning.

Stöd har lämnats till lokala riskanalyser, bl a i form av regionala seminarier där riskanalysen från Keila använts som ett lokalt exempel. Projektet genomförs av Länsstyrelsen i Södermanlands län och Eskilstuna kommun.

I samarbete med Nordiska ministerrådet samt estniska Räddningsverket genomfördes i maj en APELL-konferens i Tallinn under tre dagar inom områdena riskanalys, transporter av farligt gods samt varning och information till allmänheten. I konferensen deltog även representanter från berörda myndigheter i Lettland och Litauen.

Kostnaderna för dessa insatser uppgick till sammanlagt 2,5 miljoner kronor (inklusive ny utrustning för rökdykning och bekämpning av kemikalieolyckor). Till detta levererades övertalig civilförsvarsmateriel till ett värde av ca 1 miljon kronor.

8.4 Fjärde samarbetsåret (1995/96)

I augusti 1995 levererades fordon och utrustning till Räddningsskolan i Väike-Maarja. Samtidigt utbildades tekniker på skolan i skötsel och underhåll av utrustningen.

I samband med överlämning av utrustningen besökte svenska Räddningsverkets generaldirektör Lennart Myhlback olika kårer i Estland.

Uppföljning av det fyra-åriga programmet för stöd till Estlands räddningstjänst har skett genom uppföljning och utvärdering av utbildning och utrustning i olika delar av landet. I december 1995 besöktes Rakvere och Narva-området, samtidigt som estniska Räddningsverket överlämnade statistik och underlag för rapport. I maj 1996 genomfördes uppföljning på kårer i Harju län, Pärnu, Tartu, Räddningsskolan Väike-Maarja samt Tallinn.

I februari 1996 genomfördes i Tallinn under en vecka steg 1 i utbildningen för 25 räddningsledare. Steg 2 genomfördes i juni för samma elever av Räddningsverkets skola i Skövde. I samband med utbildningen i Skövde besökte stf generaldirektör Ants Rööp Räddningsverkets skola för överläggningar.

I mars 1996 besökte estniska Räddningsverkets generaldirektör Harry Hein, tillsammans med medarbetarna Kalev Timberg och Jaanus Vessart, Räddningsverket för att tillsammans med Lennart Myhlback och Ivar Rönnbäck diskutera framtida samarbetsformer.

Kompletterande basutrustning för räddningstjänst levererades till Estland under våren och i september 1996.

Under två veckor i augusti 1996 genomförde 15 blivande brandingenjörer från Försvarsakademien i Tallinn praktisk utbildning på Räddningsverkets skolan i Skövde.

Samtidigt besökte materielansvarig från estniska Räddningsverket, Arvo Merilind, Skövde för att studera svensk materielhantering.

Kostnaderna för dessa insatser, från 1 juli 1995 till december 1996, uppgick till sammanlagt 3,1 miljoner kronor (inklusive nyinköpt, begagnad utrustning till Räddningsskolan i Väike-Maarja). Utöver detta levererades övertalig civilförsvarsmateriel till ett värde av drygt 2 miljon kronor.

9. Utbildningsinsatsernas resultat

Inriktningen av utbildningsinsatserna har varit:

Introduktionsutbildning:

- Genom att genomföra introduktionsutbildning i svensk räddningstjänst för sammanlagt 100 räddningsbefäl var syftet att ge vägledning till utveckling av räddningstjänsten i städer och kommuner.

Vid utgången av budgetåret 1996 har sammanlagt 85 estniska räddningsbefäl samt 15 blivande brandingenjörer, genomgått introduktionsutbildning vid Räddningsverkets skolor i Rosersberg och Skövde.

Rökdykning och bekämpning av kemikalieolyckor:

- Genom att genomföra kvalificerad utbildning i hemlandet och överföra kvalificerad utrustning för i första hand rökdykning och kemikalieskadebekämpning var syftet att höja kompetens och resurser i landets regioner samt i orter med hög skaderisk.

Vid utgången av budgetåret 1996 har sammanlagt ca 110 brandmän och brandbefäl utbildats i rökdykning och kemikalieskadebekämpning. 22 tekniker har utbildats i utrustningens underhåll och vård. Ytterligare ett antal tekniker har utbildats i samband med annan utbildning och ca 10 tekniker har genomgått en särskild kurs i test och underhåll av andningsapparater.

Studieprogram:

- Genom studieprogram i Sverige för specialister och lärare samt genom översättning av läroplaner och läromedel och andra åtgärder var syftet att stödja utvecklingen av den inhemska utbildningen i räddningstjänst.

Vid utgången av budgetåret 1996 har sammanlagt ca 15 specialister och lärare genomfört studieprogram i Sverige. En betydande mängd läromedel har översatts till estniska. Till detta kommer leverans och installation av en del utbildningshjälpmedel bl a datorutrustningar.

(Sammanställning av deltagare i respektive utbildning, se bilaga)

9.1 Estniska synpunkter på utbildning

Lääne-Viru län

Uno Kask är räddningschef i Lääne-Viru län, där huvudorten är Rakvere. Han deltog i den första introduktionsutbildningen som genomfördes på Räddningsverkets skola i Rosersberg 1992. Uno Kask har en bakgrund inom det gamla civilförsvaret, innan han blev chef för räddningstjänsten. Hans vice chef, Jan Neudorf, deltog i den introduktionsutbildning som genomfördes på Räddningsverkets skola i Skövde 1995. Jan Neudorf har sin bakgrund inom brandväsendet.

- Utbildningen i Sverige gav mig en inblick i räddningstjänstproblematiken, såväl praktiskt som teoretiskt, anser Uno Kask. Den inblicken har varit en förutsättning för mig att klara mitt arbete som räddningschef. Särskilt viktigt var kunskaperna i ledarskap, riskanalyser och framför allt de praktiska inslagen. Utan praktiken hade jag haft svårt att förstå brandmännens arbetsvillkor.

Även om Neudorf kom från brandsidan innebar kursen ett helt nytt sätt att tänka. Som exempel nämner han att de numera försöker organisera och bygga upp räddningstjänsten utifrån en riskanalys. De har också lagt ner mer arbete på brandmännens skydd och tycker de har kunnat förmedla sina tankar så att brandmännen numera har ett nytt säkerhetstänkande.

Idag har brandmännen utvidgat sin kompetens så att de förutom att släcka bränder kan utföra samtliga uppgifter inom räddningstjänsten, t ex trafikolyckor. Arbetskadorna har dessutom minskat och de arbetar bättre rent taktiskt. På grund av resursbrist är det dock några av kunskaperna från Sverige som inte kunnat genomföras i Lääne-Viru. Bl a har de brist på sambandsmöjligheter, t ex mellan bilarna och stationen vilket gör att enheterna inte kan kommunicera med varandra. Detta är ett problem framförallt vid större olyckor, t.ex. skogsbränder. Detta försvårar en effektiv ledning och samordning av insatserna och kräver mer av varje enhet.

Inför framtiden anser både Uno Kask och Jan Neudorf att utbildning måste prioriteras, särskilt inom följande områden:

- * Sanering vid kemikalieolyckor
- * Lokal tillämpning av riskanalyser
- * Räddningstjänst, dvs andra olyckor än brand.

* Förebyggande brandskydd.

* Djurlivräddning

Ida-Viru län:

Vassili Rozov är räddningschef i Ida-Viru län, med huvudstation i staden Jöhvi. Han gick introduktionsutbildningen i Rosersberg 1992. Platschefen för räddningstjänsten i Jöhvi, Andres Tartu, gick samma utbildning i Rosersberg 1994. De anser båda att kurserna i Sverige gav dem en bredare syn på räddningstjänst, helt nytt var t ex trafikolyckor och sanering efter kemikalieolyckor. De använder också en annan insatstaktik i dag och arbetarskyddet har blivit helt annorlunda.

Andres Tartu menar att den största nyttan egentligen var själva utbildningsmetodiken (att varva teori och praktik) som användes på de svenska räddningsskolorna. Den metodiken har han använt när han utbildat sin egen personal i Jöhvi. De har dock ofta fått berätta och visa sina nya kunskaper om och om igen, eftersom idéer, teknik och taktik är nyheter för alla. Stor nytta har de haft av de videofilmer (bl a om ammoniak- och klorolyckor) som de fick efter kurserna. De skulle gärna vilja ha fler filmer, gärna översatta till estniska.

Ett av problemen med att införa det nya synsättet är bristen på utrustning. De har kunskaperna, men inte de praktiska erfarenheterna och förutsättningarna att klara t ex en första hjälpen insats vid en trafikolycka eller sanering efter en kemikalieolycka.

Inför framtiden önskar de sig mer och bredare utbildning i räddningstjänst, brandorsaksutredningar och förebyggande arbete. De vill också ha mer kunskaper i hur man tillämpar riskanalyser.

Narva stad:

Dmitri Naumov arbetar som räddningsledare i Narva, som ligger på gränsen till Ryssland. I Narva är de flesta rysktalande. Dmitri Naumov förstår en del, men talar inte estniska. Intervjun genomfördes via tolkning ryska-estniska-svenska. Han deltog i introduktionsutbildningen i Skövde 1995.

De värdefullaste kunskaperna som Dmitri Naumov fick med sig efter kursen i Sverige anser han vara den för honom nya taktiken, t ex delegering på olycksplatsen. Han anser att det kunde ha varit mindre av brandsläckningsteori och ännu mer av ledning.

Mycket positivt tyckte han att det var att alla elever fick spela alla roller som finns i ett arbetslag på en olycksplats. För hans del skulle kursen kunnat utökas med en vecka till, då med ännu mer praktik och mer om t ex rökdykarregler på schemat.

I Narva använder de sig numera av metodiken teori/praktik vid lokal utbildning. Det största problemet när det gäller att förmedla de nya idéerna är dock att i Sverige fick de lära sig använda ny teknik, - i Narva finns det enbart gammal rysk.

10. Materielinsatsernas resultat

Inriktningen för materielinsatserna har varit:

- Genom att överföra basutrustning för främst brandbekämpning var syftet att successivt höja materielstandarden för i första hand mindre städer och kommuner

Vid utgången av budgetåret 1995/96 har basutrustning för främst brandsläckning och utbildning levererats till ett värde av ca 6 miljoner kronor. Denna materiel har i huvudsak bestått av civilförsvarsmateriel som blivit övertalig och ej behövsts ersättas av ny materiel. I anslutning till leveranserna har utbildning genomförts i utrustningens handhavande, vård och underhåll.

10.1 Estniska synpunkter på biståndsmateriel

I Lääne-Viru, med huvudort Rakvere, har räddningstjänsten bl a fått två motorpumpar (en 200 l, en 900 l), 74 slangar i tre storlekar (38, 63 resp 76 mm), två strålrör, fem grenrör, tre andningsapparater och tolv luftpaket. Räddningschefen Uno Kask anser att utan den materielen hade de inte klarat sig alls. De har dock inte reservdelar för att kunna laga det som går sönder och vet inte vart de ska vända sig för att kunna skaffa sådana. De har ett avtal med Räddningsskola i Väike-Maarja (ca 3 mil från Rakvere) om kontroll, service och fyllning av andningsapparater. Den svenska materielen har de anpassat till den ryska genom att t ex göra egna slangkopplingar.

Fortfarande saknas basutrustning, såsom slang och klass 2-pumpar, men också kemdräkter står på önskelistan. De anser också att den utrustning som finns på räddningsskolan i Väike-Maarja skulle kunna vara en resurs för räddningstjänsten i länet vid större olyckor.

Ida-Viru län är troligen den region i landet där de största riskerna finns. Här ligger industriområdet Kohtla-Järve, städerna Sillamäe och Narva som är starkt industrialiserade. Narva är en av fristäderna. Huvudorten för länet är dock Jöhvi, där regionens räddningstjänst är stationerad och där också en av de militära civilförsvarensenheterna finns. Under sovjetperioden var städerna Sillamäe och Narva prioriterade när det gäller tilldelning av utrustning i jämförelse med Estland i övrigt. Enligt den prioritering som estniska Räddningsverket gjort vid fördelning av den svenska biståndsmaterielen har därför de lokala orterna fått mer utrustning än Sillamäe och Narva.

Ida-Viru län har bl a fått fyra motorpumpar (en 200 l, en 900 l och två 2200 l), totalt 184 slangar, åtta strålrör, sex grenrör, en högtryckskompressor, en komplett kemdräkt med testutrustning, fem andningsapparater med sex extra luftflaskor och en testutrustning för andningsapparater. En tekniker i Jöhvi har fått utbildning i underhåll och service av andningsapparater vilket är en service för hela länet.

- Denna verksamhet pågår hela dagarna, berättade räddningschefen Vassili Rozov.

Hittills har länet inte haft några problem alls när det gäller den svenska materielen, allt har kommit till användning. De gör själva egna slangkopplingar mellan svensk och gammal rysk slang. De har också uppfunnit en koppling som gör det möjligt att fylla ryska andningsapparater med luft från den svenska kompressorn. Bristen på basutrustning och andningsapparater är även här fortfarande stor. De skulle också vilja ha reservdelar, reparationssatser för slang och naturligtvis larmkläder. De har idag ryska tygrockar. Vid Räddningsverkets besök i Narva konstaterades bristen på annan materiel än den gamla ryska. Räddningstjänsten i staden menade att de hade behov av i stort all sorts utrustning som en räddningstjänst behöver.

(Fördelning av materiel i Estland, se bilaga)

11. Stöd för riskanalyser, resultat

Inriktningen av insatserna när det gäller riskanalyser har varit:

- genom olika åtgärder medverka till att goda exempel på kommunala riskanalyser tas fram och introduceras i städer och kommuner som grund för räddningstjänstens planering och organisation.

11.1 "Riskhäyn ur ett samhällsperspektiv"

Länsstyrelsen i Södermanlands län och Eskilstuna kommun har på uppdrag av Räddningsverket bedrivit ett projekt under temat "Riskhänsyn i ett samhällsperspektiv". I projektet ingick två kurser, den första med målsättningen att åstadkomma ett typexempel på en kommunal riskanalys. Den andra kursens syfte var att sprida detta exempel till övriga delar av Estland.

Projektsamordnare har varit Märt Eellend, räddningstjänsten i Eskilstuna och Kjell Björkén, länsstyrelsen i Södermanlands län.

Kurs 1, Exempel på riskanalys i Keila

Med hjälp av handboken "Att skydda och rädda liv, egendom och miljö" ("Riskhandboken"), som översatts till estniska startades projektet i september 1993. Deltagare var anställda inom räddningstjänsten, miljöförvaltningen och stadsbyggnadskontoret i Keila, samt tjänstemän från estniska Räddningsverket (som sedan skulle tjänstgöra som handledare). Sammanlagt deltog tjugo tjänstemän och förtroendevalda från Keila kommun och tio representanter från Räddningsverket och Räddningsskolan. Arbetet indelades i fyra faser:

1. (1993.09.14-27). Risker och arbetsmetoder behandlades enligt handboken. Man bestämde sig för en lämplig projektorganisation. Sista dagen ägnades åt praktiskt fältarbete.

Fram till nästa fas gjorde de olika förvaltningarna (räddningstjänst, miljö och stadsbyggnad) riskinventeringar för sina respektive områden inom kommunen.

2. (1993.11.29-12.01). Förvaltningarnas riskinventeringar presenterades. Man diskuterades problematiken med att sammanställa dessa till en övergripande riskanalys. Under denna period hölls också föredrag för näringslivsrepresentanter.

Fram till nästa genomgång sammanställde de olika förvaltningarna sina analyser till en gemensam kommunövergripande riskanalys.

3. (1994.05.10-11). Denna genomgång var en repetition av 1 och 2, eftersom den kommunövergripande riskinventeringen ej var klar. Förtroendevalda, räddningstjänst och miljöförvaltning hade olika synpunkter på vad analysen skulle innehålla.

4. (1994.09.22-23). En kommunövergripande analys var färdig, som tog upp kommunens fortsatta arbete beträffande stadsbyggnad, räddningstjänst, vägvalsstyrning, miljöärenden etc.

Två månader efteråt antog Keilas stadsfullmäktige den gjorda riskanalysen och införde vägvalsstyrning samt riktlinjer för den fortsatta stadsplaneringen, baserad på det genomförda projektarbetet.

Kurs 2, Spridandet av exemplet från Keila till övriga kommuner

För att förankra idéerna omkring riskanalyser genomfördes två seminarier där deltagarna kom från samtliga kommuner i Estland.

1. (1995.05.15-17). Seminariet behandlade risker och metodik enligt handboken.

2. (1995.10.25-26). Detta seminarium tog upp olika problem och erfarenheter som kursdeltagarna haft under sitt arbete lokalt. Vid detta tillfälle presenterades färdiga riskanalyser från elva kommuner.

Seminarium i riskanalyser för rysktalande (Kohtla-Järve-Narva-området)

I februari 1996 genomfördes ett tvådagars seminarium i riskanalyser, speciellt anpassat efter de risker som finns i Kohtla-Järve/Narva-området.

(Deltagare, se bilaga)

11.2 Utbildning för politiker

Utan politikernas intresse och engagemang är det svårt att genomföra förändringar eftersom politikerna anger riktlinjerna och beslutar om bl a resurstilldelning. För att ge estniska politiker en inblick i hur svensk räddningstjänst fungerar inbjöds de, på önskemål från estniska Räddningsverket, till Sverige för att studera det svenska systemet. Estniska Räddningsverket såg detta som

en möjlighet att skapa förståelse för sina ambitioner för att utveckla räddningstjänsten i Estland. Under en veckas program, med utgångspunkt från Räddningsverket skola i Rosersberg, studerades följande:

- * Räddningstjänstlagen, central, regional och lokal organisation för räddningstjänsten. Utbildningssystemet.
- * Hot och risker i Sverige.
- * Besök vid Johannes brandstation i Stockholm: Räddningsnämndens ansvar och befogenheter, räddningstjänst i fred och krig, räddningschefens roll, förebyggande verksamhet, riskanalys, skadeavhjälpande verksamhet.
- * Besök vid länsstyrelsen, Stockholms län: Organisation och uppgifter inom befolkningskydd och räddningstjänst, länsledningens roll.
- * Besök i Eskilstuna kommun: Samverkan mellan kommunala förvaltningar, räddningsnämndens och räddningschefens roller, förebyggande verksamhet, riskanalys, skadeavhjälpande, räddningstjänstens finansiering.
- * Politikerrollen och räddningstjänsten (Eskilstuna, Sigtuna)
- * Diskussion: "Hur bedrivs riskhantering i Estland"

(Deltagare, se bilaga)

12. Specialinsatser, resultat

12.1 Stöd till räddningsstyrka i Paldiski, Harju län

I slutet av januari 1994 vände sig estniska Räddningsverket till svenska regeringen för att få hjälp att snabbt bygga upp räddningstjänsten i staden Paldiski i Harju Län.

Staden Paldiski ligger på en udde i finska viken ca fem mil väster om Tallinn. Närmaste stad är Keila. Strax utanför ligger två öar, som på svenska kallas Stora och Lilla Rågö. På dessa öar talades det svenska ända tills alla som bodde där deporterades och fördes bort av sovjetmakten i början på 1940-talet. Idag pågår där estniska Räddningsverkets arbete att desarmera oexploderad ammunition och man hoppas att människor snart kan gå iland fritt på dessa öar igen. Paldiski har varit helt stängt för estländare från 1939 till 1990. Under den tiden hade Sovjetunionen flera olika försvarsanläggningar och åtskilliga tusen ryska militärer har bott och utbildats där. När området lämnades tillbaka och militärerna återvände till Ryssland, gjordes den första registreringen över vilka människor som bodde i området. Paldiski hade då, 1994, totalt ca 7000 invånare. Av

dem var ca 250 vuxna estländare och ca 900 ryska militärer som fortfarande var i tjänst. Resten var barn, de ryska militärernas anhöriga och pensionerade ryska militärer.

En av de ryska militäranläggningarna i Paldiski var utbildningsanläggningen för ubåtspersonal. Därinne fanns bl a två ubåtar avsedda för övning, med små kärnenergidrivna reaktorer. Under inledningen av 1994 pågick förhandlingar mellan Estland och Ryssland om ryssarnas reträtt från sina forna militärbaser. Ett av villkoren för att lämna Paldiski var att estniska staten kunde garantera säkerheten under tiden ryssarna arbetade med att demontera sina anläggningar.

Närmaste räddningskår från Paldiski var då i Keila, ca två mil bort. Vello Plees blev räddningschef för Harju län, där Paldiski ligger, 1986. Det dröjde dock fyra år innan han, 1990, för första gången fick komma in i området.

- Det var första gången vi fick tillstånd att göra insatser inom Paldiskiområdet, berättar han. Det var också då jag för första gången insåg vilka risker som fanns där.

Utöver träningsanläggningen för ubåtspersonal fanns det tidigare 167 försvarsanläggningar i Harju län. Av dessa fanns 1994 tre fortfarande kvar. I samband med att ryssarna lämnade anläggningarna sattes de ofta i brand. Tolv större militärförråd hade t ex brunnit ner de senaste två åren.

Ryssarna hade gått med på att påbörja avvecklingen av reaktorerna i Paldiski den 1 april om Estland kunde garantera säkerheten. Reaktorerna skulle lyftas ur ubåtarna genom hål i taken. Sedan skulle de föras med järnväg i specialgjorda behållare. Oron för sabotage eller olyckor var stor i Estland.

I ett brev, daterat 2 februari 1994, skriver estniska Räddningsverket till sina kollegor i Sverige:

"Eftersom staden tidigare tillhört Sovjets militära enheter har den varit totalt stängd för estländare. Därför saknas idag allt inom räddningstjänstområdet för stadens 7000 innevånare. Förhållandet kompliceras av att den tidigare sovjetflottans atomreaktor enligt planerna ska börja demonteras den 1 april. Det är ett svårt arbete där olyckor kan inträffa, särskilt då stadens innevånare (många f.d. militärer) motsätter sig en demontering. Vi har rekryterat en räddningsstyrka bland erfarna brandmän, varför utbildningsproblemet i begynnelsen är löst. Återstår materiel. Vi måste skaffa brandbil, höjdfordon, tankbil, ambulans samt personlig utrustning till 25 man. Naturligtvis förväntar vi oss inte att Ni skall bistå med allt detta men kanske kan ni bistå med något.

Ants Rööp

Stf generaldirektör"

Räddningsverket fick den 3 mars 1994 regeringens uppdrag att hjälpa Estland och drygt tre veckor senare, den 28 mars, överlämnades fordon och utrustning till Harju län. Personal från Räddningsverket skola i Skövde och räddningstjänsten i Eskilstuna utbildade den nybildade Paldiskistyrkan på 25 man under tre dagar i Keila. De flesta var unga män mellan 20-30 år och tillhör den första kullen som utbildades till brandmän på den nya estniska brand- och räddnings-skolan.

Fordon och utrustning:

Släckbil, med utrustning	1
Tankbil, med utrustning	1
Ambulans, med utrustning	1
Skyddskläder, RB 90	25
Andningsutrustning	10

Oljeskyddsmateriel, sats	1
Rökdykarradio	10
Stationskläder	60
Skyddskläder, Brage	8

Kostnaden för biståndet till Paldiski uppgick till ca 1 miljon kronor. Den svenska insatsen rönt stor uppmärksamhet i estnisk massmedia och för estniska Räddningsverket var det av stor betydelse att kunna visa upp sin förmåga att klara säkerheten i landet. Dock dröjde det till hösten innan den ryska militären startade sitt arbete. Reaktorererna transporterades bort i augusti/september, utan några incidenter, men under stor uppmärksamhet både nationellt och internationellt.

En nybyggd brandstation invigdes i Paldiski i december 1994. Den ligger strax utanför staden, nära den före detta utbildningsanläggningen.

Vid slutet av 1995 var innevånarantalet i Paldiski 7565. De flesta ryska pensionärerna finns kvar. Antalet ryska militärerna minskar och är idag under 300. De som finns kvar arbetar fortfarande med att demontera militära anläggningar. Estniska försvaret har flyttat in i de gamla ryska anläggningarna som är något så när användbara. Många byggnader står dock helt öde.

Myndigheterna i Paldiski arbetar för att utvidga verksamheten i hamnen och har förhoppningar att den i framtiden ska kunna bli ett alternativ till Tallinn, framförallt när det gäller godsfrakt.

12.2 Väike-Maarja räddningsskola, resultat

Första kursen på Räddningsskolan i Väike-Maarja startade hösten 1993. Skolan är en kombinerad gymnasial lantbruks-/räddningsskola, där eleverna, som kommer från hela landet, bor på internat. Varje år tar skolan emot 25 nya elever, vilket innebär att det går två årsklasser parallellt på skolan under varje läsår. Den första klassen avslutade sin tvååriga utbildning våren 1995. Av dessa har tre stycken fortsatt till civilförsvarets officersutbildning, fyra studerar på akademien för att bli brandingenjörer, sex har befattningar motsvarande svenska utryckningsledare och en är vice räddningsschef i en mindre kommun. Resten av klassen arbetar som brandmän.

Fyra lärare är anställda på skolan. Utöver dessa föreläser också Räddningsverkets specialister på skolan.

Skolan har ännu inte tillgång till ett övningsfält. Ett sådant har projekterats och anläggningsarbeten pågår. Finland har bistått i projekteringsarbetet och med viss ekonomiskt bidrag. För att övningsfältet ska kunna realiseras krävs uppbyggnad av vägsystem, vatten, avlopp och enklare övningsanordningar.

När skolan startade fanns ingen räddningsutrustning alls. Av den materielsändning som lämnades till Estland hösten 1993 fick skolan inledningsvis brandskyddsdräkter och hjälmar, samt en begagnad Volkswagenbuss med släp.

Under våren 1994 genomförde skolledningen och lärare från Räddningsskolan ett studieprogram i Sverige. Under två veckor studerade de verksamheten på Räddningsverkets skolor i Rosersberg och Skövde och under två veckor besökte de olika institutioner och myndigheter runt om i landet, t ex Räddningsverket (i Karlstad), kommuner, SOS Alarm, industrier mm.

Undervisningen startade på allvar höstterminen 1994 och Räddningsskolan fick en ganska stor andel av den materielsändning som kom från Sverige i december.

Inför det fjärde samarbetsåret kom svenska och estniska Räddningsverket överens om att satsa på utbildningsområdet. Inriktningen för materielbiståndet hösten 1995 och 1996 var därför att för-

söka hjälpa till att utrusta Räddningsskolan i Väike-Maarja så att deras möjlighet att bedriva räddningstjänstutbildning förbättrades.

(Materieltilldelning, se bilaga)

12.3 APELL-seminarium

Den andra "Regional Baltic Seminar on Awareness and Preparedness Against Emergencies on Local Level" hölls i Laulasmaa, Estland 29 maj-1 juni 1995, som en uppföljning av det första som hölls i Jurmala, Lettland 1994. Seminariet i Laulasmaa organiserades av styrgruppen inom Nordiska Ministerrådet, estniska och svenska Räddningsverket.

Syftet med seminariet var att ta upp de problem och förhoppningsvis hitta några lösningar som berör säkerheten och beredskapen mot olyckor genom att fokusera diskussionerna på följande:

- * Beredskapsplanering
- * Säker transport av farligt gods
- * Samordning och samverkan mellan industri och myndigheter
- * Information till allmänheten om risker för olyckor och om hur de kan skydda sig

Under seminariet i Laulasmaa kom man bl a fram till följande anmärkningar och slutsatser:

Transporter av farligt gods

Transporter av farligt gods kan orsaka stora skador om en olycka inträffar. Det faktum att riskerna är rörliga inuti landet såväl som över gränserna, gör det nödvändigt att harmonisera lagar och regler. Därför måste de baltiska staterna anta ADR och andra säkerhetsregler. Detta arbete måste genomföras på alla nivåer, internationellt, nationellt och lokalt. En möjlighet att föra säkerhetsfrågorna på ett konstruktivt sätt är ta upp dem på dagordningen i den Baltiska församlingen för Via Baltica. De nordiska och baltiska myndigheterna har också en möjlighet att bilda en samverkansgrupp som arbetar för att harmonisera internationella regler i området.

En handbok (APELL-Transport) kommer att produceras för UNEP genom ett samverkansprojekt mellan Sverige och Lettland. Handboken kommer att innehålla bl a modeller för riskanalyser för farligt godstransporter både på väg och järnväg.

Lokala riskanalyser

Det är viktigt att fortsätta arbetet med lokala riskanalyser i varje baltiskt land. Det är dock nödvändigt att hitta metoder för bättre samarbete och samverkan mellan olika parter på lokal nivå. Samtidigt som varje land måste arbeta för detta är det viktigt att diskussionerna fortsätter internationellt för att säkerheten ska kunna öka över gränserna.

EU Phare Programme

EU Phare Programme har som syfte att stödja utvecklingen i Central- och Östeuropa. De baltiska staterna planerar att göra en gemensam ansökan för att få ekonomiskt stöd för att kunna förbättra säkerheten när det gäller risker längs Via Baltica, miljöskydd, kemikalieolyckor och oljeutsläpp.

(Deltagare i seminariet, se bilaga)

INRIKTNING AV DET FORTSATTASAMARBETET

13. Kunskapsöverföring och erfarenhetsutbyte

I slutet av 1996 avser Räddningsverket att lämna förslag till regeringen om det fortsatta samarbetet med de baltiska staterna sedan de s k fyraårsprogrammen för utveckling och uppbyggnad av räddningstjänsten har slutförts.

Under 1997 bör nya samarbetsprogram påbörjas som i första hand omfattar fackmässigt och tekniskt stöd till den inhemska räddningstjänstutbildningen i de tre baltiska staterna.

Mot bakgrund av de överläggningar som Räddningsverket har haft med det estniska Räddningsverket kan för Estlands del det fortsatta samarbetet att avse:

1. Stöd till Räddningsskolan i Väike-Maarja

Skolan behöver fackmässigt stöd för kompetensutbildningen av lärare. Det kan ske genom fortbildning i såväl Estland som Sverige. Vidare behövs fackmässigt och tekniskt stöd till utvecklingen av utbildningshjälpmedel och läromedel i räddningstjänst. Svenska lärare bör kunna ge tillfällig specialiststöd i utbildningen vid skolan.

2. Stöd till Försvars- och räddningsakademien i Tallinn

Vid akademien finns inga möjligheter till att bedriva kvalificerad praktisk utbildning av brandingenjörerna. Denna utbildning kan med fördel bedrivas vid någon av Räddningsverkets skolor i Sverige med ungefär den inriktning och omfattning som provades i augusti 1996. Vidare behöver brandingenjörsutbildningen utvecklas inom det förebyggande området. Svenska brandingenjörer bör kunna gästföreläsa vid akademien i olika specialämnen.

3. Övrigt samarbete inom räddningstjänstområdet m m

Expert- och erfarenhetsutbyte med den estniska räddningstjänsten bör ske främst i fråga förebyggande verksamhet, alarmerings- och ledningsfrågor samt samverkansfrågor mellan räddningstjänst, polis och sjukvård vid räddningstjänstinsatser. Till detta kommer samarbete som även gäller miljöskyddet i Östersjöområdet. Det gäller uppbyggnaden av beredskapen mot kemikalie- och oljeolyckor samt behoven av operativ samverkan och bistånd vid stora olyckor.

Estlands räddningstjänst har fortfarande stora behov av basutrustning för brandsläckning m m, varför viss övertalig utrustning även i fortsättningen bör kunna överlämnas till räddningsskåren i Estlands städer och kommuner.

Deltagare vid utbildningar

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Jögeva län, Aia 36, EE-2350 JÖGEVA	1	2	3	4	5	6	7
Alandi, Juri, räddningschef	-94						
Aunpuu, Aare, bitr räddningschef	-94						
Einamna, Jan, brandman		-94					
Kipper, Arvid, a) brandman							-94
Töekalju, Imre, brandförman		-94	-96	-96			
Vadi, Toivo, tekniker							-96
Vare, Tönu, tekniker							-95

Järva län, Keskväljak 12, EE-2820 PAIDE	1	2	3	4	5	6	7
Alliksar, Ludmilla, brandmästare	-92						
Gruntal, Priit, brandmästare	-95						
Juhansson, Indrek, brandman		-94					
Järve, Endel, tekniker							-94
Kanne, Ain, bitr räddningschef, Koern			-96	-96			
Näks, Helmut, räddningschef, Järva	-92						

Lääne län, Tööstuse 1, EE-3170 HAPSALU	1	2	3	4	5	6	7
Naudi, Aivar, räddningschef	-92						
Raamat, Valdur, brandman	-95						
Rosar, Olev, bitr räddningschef	-94						
Vidrik, Kaido, brandförman			-96	-96			

Fotnot 1) Namnlistor saknas på 60 elever som deltog i utbildning 2 (rökdykning/kemolyckor) i Tallinn (30) och Viljandi (30) 1993. Dessa elever var brandmästare, brandförmän och brandmän från norra respektive södra delarna av Estland.

Fotnot 2) Namnlistor saknas på de 11 elever som deltog i teknikerutbildning 1993 i Tallinn och Viljandi i anslutning till kurs 2. Dessa elever var brandmän från olika delar av Estland.

Fotnot 3): Adress: Brand- och Räddningstjänsten/Tuletõrje - ja Päästeamet + postadress
 Län = maa på estniska. Exempel: Jögeva län = Jögevamaa

Bilaga 1
2 (9)

1 = Introduktionsutbildning Sverige
2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
3 = Räddningsledarutbildning I Estland
4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
6 = Specialprogram för specialister Sverige
7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Pölva län, J Käisi 2, EE-2600 PÖLVA	1	2	3	4	5	6	7
Järv, Heilo, brandförman							-94
Käremaa, Eero, brandförman		-94					
Mootso, Anvar, brandman		-94					
Ojavere, Meelis, brandmästare			-96	-96			
Raidla, Ole, brandförman	-95						
Tigas, Peeter, brandmästare	-94						

Rapla län, Viljandi mnt 17, EE-3500 RAPLA	1	2	3	4	5	6	7
Jakk, Janek, brandförman			-96	-96			
Kajak, Ain, räddningschef	-92						
Solman, Peeter, brandmästare		-94					
Uusjärv, Anders, bitr räddningschef	-94						
Vainu, Ain, brandförman	-95	-94					

Saare län, Pihtla tee 7, EE-3300 KURESAARE	1	2	3	4	5	6	7
Aasma, Alvar, brandman, Ösel		-92					
Lindamäe, Rando, brandförman, Ösel			-96	-96			
Peterson, Dimitri, brandmästare, Ösel	-94						
Rooda, Gerhard, räddningschef, Ösel	-92						
Sepp, Rando, brandförman, Ösel	-95	-94					
Trave, Tõnet, brandman, Ösel							-94

Tartu län, Riia 15, EE 2400 TARTU	1	2	3	4	5	6	7
Rebane, Eeri, räddningschef	-92						
Reilson, Ulo, brandman							-92
Sömermaa, Raig, brandförman			-96	-96			
Teral, Aivo, brandman		-94					
Vaher, Villu, brandmästare	-95						
Vare, Mart, brandförman		-94					

1 = Introduktionsutbildning Sverige
2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
3 = Räddningsledarutbildning I Estland
4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
6 = Specialprogram för specialister Sverige
7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Harju län, Uus 9, EE-3053 KEILA	1	2	3	4	5	6	7
Kari, Aivar, brandmästare	-95						
Lamaso, Kalle, brandman		-94					
Lillso, Indrek, brandman		-94					
Livrand, Aivar, bitr räddningschef						-93	
Luumberg, Aivo, brandman			-96	-96			
Nommela, Aare, brandman		-94					
Plees, Vello, räddningschef	-92						
Reiman, Aare, brandman		-94					
Reiman, Avo, brandmästare	-94						
Rensalu, Mart, brandförman		-94					

Valga län, Puiestee 2, EE-2500 VALGA	1	2	3	4	5	6	7
Joesalu, Mati, brandförman, Törpa	-95						
Juris, Rein, brandman, Otepää		-94					
Leedo, Meelis, räddningschef, Valga län	-94						
Must, Heikki, bitr räddningschef, "	-95						
Ojaperv, Ranno, brandman, "		-94					
Pillai, Arvo, brandman, "							-94
Ristol, Kalle, brandmästare, "	-95						
Ross, Juri, brandman, Törva		-94					
Tamm, Rannar, brandförman, Valga län			-96	-96			
Uibopuu, Valeri, brandman, Törva		-94					
Unts, Eriks, räddningschef, Valga län	-92						
Vaarend, Alar, brandman, "		-94					
Vark, Jaan, brandman, Otepää		-94					
Uibo, Kulli, räddningschef, Törva	-94						

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Viljandi län, Riia mnt 6, EE-2900 VILJANDI	1	2	3	4	5	6	7
Annus, Ants, bitr räddningschef						-93	
Asakula, Rainer, brandmästare		-94	-96	-96			
Härm, Raivo, räddningschef	-92						
Kirikal, Ahto, brandmästare	-95						
Lätte, Viktor, brandförman		-94					
Sims, Jaan, bitr räddningschef	-94						
Tuvikene, Tomas, brandmästare		-94					

Võru län, Jüri 12, EE-2710 VÖRU	1	2	3	4	5	6	7
Lutsepp, Jaan, brandförman		-94	-96	-96			
Ojaveer, Raivo, brandörman		-94					
Poldov, Kalju, räddningschef	-92						
Salumets, Peep, brandman		-94					
Tali, Jaan, räddningschef	-94						
Tähe, Ullar, brandförman	-95						

Hiiu län, Leigriväljak 5, EE-3200 KÄRDLA	1	2	3	4	5	6	7
Kagadze, Peeter, räddningschef, Dagö	-92						
Pihlamets, Kaljo, brandman, Dagö			-96	-96			
Tarmisto, Ivo, bitr räddningschef, Dagö	-94						
Tolppa, Juri, brandmästare, Dagö	-95						

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Lääne-Viru län, Tallinna mnt 38, 2100 RAKVERE	1	2	3	4	5	6	7
Kallasma, Ivco, stationschef	-94						
Kari, Ivo, brandmästare		-94					
Kask, Uno-Toivo, räddningschef	-94						
Neudorf, Jaan, räddningschef	-95						
Vahermäe, Tarmo, brandman		-94					
Vissak, Juri, tekniker							-94
Väljaots, Mati, brandmästare			-96	-96			

Ida-Viru län, Jaama 12, EE-2045 JÖHVI	1	2	3	4	5	6	7
Heinang, Sergei, brandförman			-96	-96			
Kents, Gennadi, brandförman		-94					
Laanamäe, Margus, brandman		-94					
Reiland, Viktor, brandmästare	-95						
Rozov, Vassilj, räddningschef	-92						
Tartu, Andres, brandmästare	-94						

Pärnu län, Akadeemia 2, EE-3600 PÄRNU	1	2	3	4	5	6	7
Annusver, Andrus, brandman		-94					
Laanemets, Uno, räddningschef	-92						
Pall, Jaan, brandmästare	-95						
Rand, Ergo, brandmästare	-94						
Tamm, Mesais, brandman		-94					
Tönisma, Ivar, räddningschef, Pärnu-Jägupi			-96				

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Tallinn stad, Raua 2, EE-0001 TALLINN	1	2	3	4	5	6	7
Arras, Raido, brandmästare	-95						
Graudin, Andris, brandman flygplatsen Tallinn		-94					
Haljaste, Mart, brandmästare (brandingenjör stud)					(X)	-93	
Hanikat, Kaido, brandmästare		-94					
Kerna, Margus, brandmästare						-93	
Lauk, Artur, brandförman		-94	-96	-96			
Maierov, Peeter, brandförman		-94					
Menkov, Sergei, brandförman			-96	-96			
Milt, Margus, brandman flygplatsen Tallinn		-94					
Ounapuu, Ahti, brandman		-94					
Parve, Martti, brandmästare	-95						
Riipuk, Mati, räddningschef	-92						
Saan, Ahto, brandmästare						-93	
Samperov, Vadim, brandman		-94					
Sasenok, Aleksander, brandförman		-94					
Soolman, Heiki, brandförman			-96	-96			
Soosalu, Karen, stationschef	-92						
Tido, Aleksei, brandförman			-96	-96			
Tjatsenko, Dmitri, brandmästare	-94						
Tubli, Rando, brandman flygplatsen Tallinn		-94					
Vahersalu, Avo, brandmästare	-94						

1 = Introduktionsutbildning Sverige
2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
3 = Räddningsledarutbildning I Estland
4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
6 = Specialprogram för specialister Sverige
7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Tartu stad, Kakvi 20a, EE-2400 TARTU	1	2	3	4	5	6	7
Abarinkov, Andres, brandmästare		-94					
Korotkov, Leo, brandmästare	-94						
Mölder, Erik, brandförman			-96	-96			
Randoja, Peeter, räddningschef	-92						
Roose, Kalev, brandmästare	-95						
Talimeister, Egon, brandförman		-94					
Tammearu, Kalle, bitr räddningschef	-92						
Truu, Sulev, brandmästare						-93	

Pärnu stad, Niidu 15, EE-3600 PÄRNU	1	2	3	4	5	6	7
Kalda, Ago, brandmästare	-95	-94					
Kiik, Avo, bitr räddningschef	-94						
Laasu, Arnold, brandman		-94					
Saar, Jaanus, räddningschef	-92						
Sjapkin, Oleg, brandmästare			-96	-96			-94

Kohtla-Järve/Narva och Sillamäe *	1	2	3	4	5	6	7
Didenko, Vjateslav, brandmästare, Narva		-94					
Ers, Aksel, kommunstyrelseledamot, Kohtla-Järve	-92						
Kedus, Urmas, brandförman, Narva		-94					
Kruglov, Aleksandr, brandförman, Narva			-96	-96			
Naumov, Dmitri, brandförman, Narva	-95						
Nikitin, Aleksei, brandmästare, Sillamäe	-94 -95						

* **Sillamäe: Kesk 1a, EE-2010 SILLAMÄE**
Narva: Kirovi 3, EE-2000 NARVA

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Väike-Marja, Räddningsskola	1	2	3	4	5	6	7
Alt, Ivar, bitr skolchef			-96	-96		-94	-94
Kask, Juri, bitr skolchef						-94	
Kruve, Urmas, tekniker/lärare						-94	-94
Pilvet, Illo-Mati, skolchef						-94	
Pollack, Kalle, brandmästare						-94	
Rikberg, Ants, skolchef						-94	
Tomberg, Jaagup, brandmästare, Lääne-Viru						-94	

Räddnings-/Försvarsakademin, Kase 61, EE-0020 TALLINN	1	2	3	4	5	6	7
Agurauja, Ants, brandingenjörstud.					-96		
Haljaste, Mart, brandingenjörstud					-96		
Holzmann, Ailar, brandingenjörstud					-96		
Kajak, Kaur, brandingenjörstud					-96		
Kaldasaun, Ivar, brandingenjörstud					-96		
Kaup, Juri, chef institutionen räddningstj						-93	
Malleus, Innar, brandingenjörstud					-96		
Marvet, Tarmo, brandingenjörstud					-96		
Ojala, Tarvi, brandingenjörstud					-96		
Plees, Ragnar, brandingenjörstud					-96		
Soo, Andur, brandingenjörstud					-96		
Talvares, Ants, brandingenjörstud					-96		
Talvari, Andres, brandingenjörstud					-96		
Tammearu, Kuno, brandingenjörstud					-96		
Tammsalu, Alu, brandingenjörstud					-96		
Teder, Gert, brandingenjörstud					-96		
Teeru, Jaanus, brandingenjörstud					-96		

1 = Introduktionsutbildning Sverige
 2 = Rökdykning + Kemolyckor Estland
 3 = Räddningsledarutbildning I Estland
 4 = Räddningsledarutbildning II Sverige

5 = Praktik för brandingenjörer Sverige
 6 = Specialprogram för specialister Sverige
 7 = Teknikerutbildning Estland/Sverige

Estniska Räddningsverket, Raua 2, EE-0001 TALLINN	1	2	3	4	5	6	7
Fjodorov, Leonid, brand/räddningsspecialist	-95						
Karafin, Ain, enhetschef	-92						
Konts, Peep, strålning/kemikaliespecialist						-93	
Raidma, Mati, avdelningschef	-94						
Talu, Matti, specialist brandmateriel						-93	
Tammearu, Ilmar, enhetschef	-92 -95		-96	-96			

Deltagare vid riskanalysseminarier

Kurs 1

<i>Namn</i>	<i>Förvaltning</i>
Ain Kajak	Rapla rätj
Alvar Naudi	Lääne län rätj
Anatoli Zdanonits	Järva län rätj
Andres Tartu	Ida-Viru län rätj
Arnold Pahn	Järva län rätj
Eduard Nelt	Kärdla stad rätj
Endel Nimann	Võru län miljööförv
Heino Aavasalu	
Ivo Tarmisto	Hiiu län rätj
Jaan Tali	Võru län rätj
Kalja Azfa	Taide rätj
Lembit Reidla	Rapla rätj
Meelio Ludo	Valga län rätj
Peeter Tigas	Põlva rätj
Peeter Untera	Põlva miljööförv
Priit Grunthal	Azauete mil rä enhet
Rein Unga	Rapla MV
Tõnu Ligi	Saare län rätj
Tõnu Passoja	Tartu universitet
Udo Mante	Lääne län
Uno Kask	Tartu stad miljööförv
Vaino Pedosk	Räddningsverket
Valev Reudorf	EPMU
Vello Pasioko	Pärnu stad rä tj

Till dessa kommer ca 20 tjänstemän vilka ej uppgett namn

Kurs 2

<i>Namn</i>	<i>Förvaltning</i>
Aarne Rohtve	Järva länsstyrelse
Ahti Rool	Hiiu länsstyrelse
Ain Karafin	Räddningsverket
Anatoli Zdanovits	Järva län rätj
Andres Tartu	Ida-Viru län rätj
Ants Tammepuu	Tartu län alarmeringscentral
Arvo Jää	Põlva länsstyrelse
Eduard Velt	Kärdla stad
Endel Raidma	Tartu rätj
Eriks Unt	Valga rätj
Helve Arakusk	Tartu stad
Ivo Tarmisto	Hiiu län rätj
Jaan Tali	Võru län rätj
Jaan Zirec	Elva rätj
Jaanus Sahk	Lääne länsstyrelse
Juri Soovik	Viljandi rätj
Lembit Reidla	Rapla rätj
Lev Zemzinov	Sillamäe rätj
Peeter Käär	Kohtla-Järve stad
Peeter Smitt	Lääne-Viru rätj
Peeter Vakepea	Estniska Civilförsvarskolan
Rein Kadarik	Miljödepartementet
Tõnu Ligi	Saare län rätj
Tõnu Pasoja	Tartu universitet
Uno Laanemets	Pärnu län rätj
Vaino Pedosk	Räddningsverket
Valev Reidolv	Jordbruksuniversitetet
Vello Pasioko	Pärnu rätj

Politikerutbildning

<i>Namn</i>	<i>Befattning</i>	<i>Förvaltning</i>	<i>Län</i>
Tiit Sepp	Stf kansler	Inrikesministeriet	Estland
Nikolai Vojeikin	Råd	Länsstyrelsen	Harju
Tiit Laja	Landshövding	"	Hiiu
Rein Aidma	"	"	Ida-Viru
Meelis Paavel	"	"	Jõgeva
Andres Taima	Stf landshöv	"	Järva
Rein Romet	Landshövding	"	Lääne
Tarmo Mikkal	Länsekreterare	"	Lääne-Viru
Kalev Kreegipuu	Landshövding	"	Põlva
Toomas Kivimägi	"	"	Pärnu
Kalle Talviste	"	"	Rapla
Rain Sannik	Länsekreterare	"	Saare
Jaan Õunapuu	Landshövding	"	Tartu
Rein Randver	Landshövding	"	Valga
Tiina Roht	Länsekreterare	"	Viljandi
Tiit Soosaar	Landshövding	"	Võru
Viktor Andrejev	Stf borgmästare	"	Tallinn
Väino Kull	Borgmästare	"	Tartu stad
Rein Kask	"	"	Pärnu stad
Ants Liimets	Stadsekreterare	"	Narva stad
Kalevi Kaur	Kommunlråd	"	Kolga-Jaani kommun
Ain Olesk	"	"	Suure-Jaani kommun
Ulo Peets	Stf direktör	Lokala och regionala utvecklingsförvaltningen	Estland
Ain Karafin	Specialist	Räddningsverket	Estland

Deltagare vid APELL-seminarium

Estland:

1.	Harry Hein	National Rescue Board
2.	Mati Raidma	"
3.	Kalev Timberg	"
4.	Ain Karafin	"
5.	Ilmar Tammearu	"
6.	Robert Antropov	"
7.	Piret Saar	"
8.	Pavel Ojava	National Sea Inspection
9.	Henn Alton	Ministry of Environment
10.	Jaan Saar	"
11.	Viktor Merkushev	Estonian Railway
12.	Meelis Leedo	Valga County Rescue Board
13.	Enno Vahtel	Ministry of Transport
14.	Aleks Kaldas	"
15.	Tõnis Pajo	Tallinn City Rescue Department
16.	Peeter Randoja	Tartu City Rescue Board
17.	Eeri Rebane	Tartu County Rescue Board
18.	Kalmer Poopuu	Salme County
19.	Vello Plees	Harju County Rescue Board
20.	Toomas Mardo	Tallinn Airport Rescue Service
21.	Toomas Trei	National Health Protection Board

Lettland:

22.	Juris Labis	Fire and Rescue Department
23.	Marianna Heislere	Ministry of Transport
24.	Talis Plankovs	Ministry of Transport
25.	Vladimirs Gaga	Civil Defence Centre

Litauen:

26.	Remisijus Baniulis	Fire Department
27.	Antanas Paulikas	Civil Security Department
28.	Birute Valionyte	Ministry of Transport
29.	Stanislavas Anushevicius	Lithuania

Sverige:

30.	Roland Nilsson	Swedish Rescue Services Agency
31.	Anneli Andersson	"
32.	Gundega Muchks	"
33.	Enrico Lundin	"
34.	Thomas Gell	"
35.	Kent Andersson	"
36.	Tommy Rosenberg	"

Finland:

37.	Jukka Metso	Ministry of Interior, Rescue Department
38.	Jurkki Karpala	Neste Chemicals
39.	Seija Mietinen	Ministry of Transport
40.	Ritva Vourinen	"
41.	Aila Salminen	Technical Inspection Centre, TTK

Norge:

42.	Gunnar Hem	Directorate for Fire and Explosion Prevention
43.	Morten Hauge	Pullotion Control

Fördelning i Estland av materielstöd

- 1 = Andningsapparat
2 = Testutrustning andningsapparat
3 = Kemskyddsdräkt, ny
4 = Testutrustning kemskydd
5 = Rökdykarradio
6 = Slang
7 = Motorspruta
8 = Strålrör
9 = Grenrör
10 = Högtryckskompressor
11 = Räddningsmateriel, sats
12 = Sjukvårdsmateriel, sats
13 = Handverktyg, sats
14 = Brandskyddskläder, begagnade
15 = Luftflaskor

Fotnot: Denna tabell redovisar den materiel som fördelats i Estlands regioner och kommuner

Ort	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Tallinn stad				1		183	3	9	3	1		1	3	18	
Harju län						140	4	7	4	1	1	1	2	12	
Rapla län	10					63	2	4	3		2	1		6	
Järva län						103	2	4	2		2	1	1	6	
Ida-Viru län	7	1	2			184	4	8	6	1	3	2	2	24	
Lääne-Viru län	3					74	2	4	2		2	1	1	12	
Tartu stad	5	1	2			129	3	6	3	1	2	1		18	
Jögeva län	4					48	1	2	1		2	1	1		
Pölvä län	3					68	1	2	1		2	1	1	6	
Vörn län						68	1	2	2	1	3	1	1	6	
Valga län	3					62	1	2	1		1	1	1	6	
Pärnu län	10		2			137	5	6	4	1	3	1	1	18	
Pärnu stad	1					100	2	3			1	1			
Viljandi län						81	2	4	1		2	2	1	6	
Saare län						73	1	2	1		2	1	1	6	
Lääne län						50	1	2	1	1	2	1	1	6	
Hiiu län						68	1	2	1		2	1	1	14	
Sillamäe stad	3					29	1	2			1	1	1		
Narva stad						61					2	1	1	7	
Jöhvi depå						109	3	3	1		1	1	2	22	
Varja depå -92						23	1	2	1		1		1	6	
Lunja civilförvarsstyrka -93						4	2						1		
Tallinn civilförvarsstyrka						79	2	1			1	1	2	6	
Väike-Maarja 93-94	30		8	1		60	2	10	3	2	1	1	2	66	
Otepä stad						27						1			
Törva stad						27						1			
Tartu län						84	2	2	1			1			
Törva stad						27						1			
Tartu civilförvarsstyrka						70						1		9	
Kohtla-Järve civilförvarsstyrka						44				1					
Estlands Räddningsverk (ERV)	3	1	2	1		92	1	4	1		2	1	1	7	
Central depå (för fördelning)		4	8	1	21	534	12	27	6	4	1	5	2	50	400
Summa:	82	7	24	4	21	2901	62	120	49	14	42	35	31	337	400

Materiel till räddningsskolan i Väike Maarja

1994:

<i>Typ</i>	<i>Antal</i>
Brandsläckningsutrustning, bl a:	
Slang 38 tum	20
Slang 63 tum	20
Slang 76 tum	20
Motorpump	2
Vattentank 500 l	2
Skarvstege	2
Strålrör typ 2	6
Grenrör	3
Slangreparationssats	1

Handverktyg:	
Krattor, yxor, spadar mm	25/varje

Skyddskläder, bl a:	
Kemskyddsdräkter	8
Beg brandskyddskläder	15
Hjälmor	28
Beg larmställ, Brage	25

<i>Typ</i>	<i>Antal</i>
Teknisk utrustning, bl a:	
Högtryckskompressor	2
Elgenerator	1
Testutrustning kemdräkt	1
Andningsapparater, beg	22
Andningsapparater, ny	8
Luftflaskor, beg	36
Luftflaskor, ny	16

Sjukvårdsutrustning, bl a:	
Bårar	30
1:a hjälpen paket	100

1995:

Typ	Antal
Fordon:	
Släckbil med utrustn a)	1
Tankbil med utrustn b)	1
Ambulans med utrustn c)	1
Buss	1
Pickup	1
Kombibil	1

AV-utrustning:	
Whiteboard	2
Overheadprojektor	1
TV/video	1

Skriv- och kontorsutrustning:	
Skrivblock	670
Kopieringspapper	10000
Pennor, hålgörare /pkt	1179
Pärmar	360
PC, beg	6
Skrivare	1

Utrustning fordon:	Antal
a) Släckbil:	
Slang	18
Strålrör	2
Grenrör	4
Skumrör	1
Handverktyg	1
Slangvinda mm	1
Kompletteringsrör	1
25 l dunkar m skum	4
Dimspik	
Handbrandsläckare, 5 kg	1
Pulversläckare	1
Skumsläckare	1
Motorsåg	1
Rundsåg	1
Skärmaskin	1
Borrmaskin	1
Lyftkuddar	3
Mekaniska lyft	1
Lyftblock	1
Strålkastare	2
Rökgasfläkt	1
Trafikdirigeringsutrustning	
Stegar	3
Rep, filter, skyddsglasögon...	

b) Tankbil:	
Skum, liter	450
Skumstrålrör	1
Grenrör	2
Slang	35
Strålrör	3

c) Ambulans:	
Räddningslina	1
Handbrandsläckare	1
Akutväska	1
Twinpump	1
Vakuummadrass	1
Vakuumpump	2
Scoop stretcher	1
Halskrage	1
Diverse utrustning för akutsjukvård	

1996

<i>Typ</i>	<i>Antal</i>
Brandbil (släck-) fullt utrustad	1
Kemskyddsdräkter med underställ, överdrag, mm	6
Skyddsbeklädnad, komplett (RB90)	4
Stövlar	30
Brandhjälm	25
Kompressor för provtryckning av kemskyddsdräkt	1
Strålrör	4
Grenrör	4
Instruktioner för skänkt utrustning	60

<i>Utrustning på brandbil</i>
Utrustning för vattensläckning
Utrustning för skumsläckning
Dimspiksats
Handbrandsläckare (kolsyre-, pulver-, skum-)
Motor- och maskinutrustning (sågar, kapmaskiner)
Handverktyg
Lyft- och dragutrustning
Belysningsutrustning
Fläktutrustning
Avspärningsutrustning
Stegar
Övrigt: Strålrör, handlampor, skyddsglasögon, räddningsbår m m

Översatta läromedel

Handböcker mm

Risکاناليس (Riskhandboken)

Räddningstaktik

Brandsläckningstaktik

Typolycka -lägenhetsbrand

Tidsaxel (räddningsledning)

Ledarskap, arbetsledning

Ledarskap, pedagogik

Ledning och stabstjänst

Räddningstjänsten och samverkande organ

Övningshandboken

Rökdykning, handbok

Kemdykning, handbok

Brandkunskap

Lägenhetsbrand

Släckning med skum

Instruktioner:

Spiromatic test.

(Instruktioner för funktionskontroll av Spiromatic och Divator MkII)

AGA Divator test.

(Instruktioner för funktionskontroll av AGA Divator)

Testprotokoll för AGA Divator.

(Regulatorenhet, andningsventil)

Testprotokoll för Spiromatic.

(Regulatorenhet, andningsventil)

Högtryckskompressor

Kemskyddsdräkt, test och underhåll

Motorspruta Albin 200/70 kl 1

Räddningsverkets bibliotek
Karlstad

26152003295

Beställningsnummer: R53-160/96
Tfn 054-10 42 86, Fax 054-10 42 10

RIB 5057
**RÄDDNINGSS
VERKET**

Ps.04*c

Samarbete..